

2007 - 2008

studium osmileté
studium čtyřleté

Několik vět úvodem....

Milí čtenáři,

pokud právě čtete tyto řádky, zcela jistě patříte mezi studenty, absolventy, příznivce či přátele strakonického gymnázia. Já osobně jsem nesmírně rád, že se nám dohromady opět podařilo tuto ročenku připravit. Ročenka školy na prahu nového školního roku bilancuje a tak trochu vzpomíná na události roku předešlého. Jaký tedy byl ten „náš“ školní rok 2007/08? Byl to rok, kdy se střídaly každodenní povinnosti, poctivá příprava a práce všech, kteří se ve škole potkávají, s významnými událostmi, s veselými zážitky, s recesí. Byl to také rok, kdy vzniklo mnoho nových nápadů a zajímavých myšlenek. Hledám-li vhodný přívlastek, pak vezte, že to byl především rok projektový.

Studenti 3.A se pod odborným vedením Mgr. P. Sekyrky zapojili do celorepublikového projektu Zmizelí sousedé. Ten začal výstavou v prostorách naší školy, zahájenou v říjnu lektorkou Židovského vzdělávacího centra z Prahy. Studenti se navíc zavázali k vydání sborníku, mapujícího holocaust židovského obyvatelstva na Strakonicku, a k vybudování mementa z přírodních materiálů ve tvaru menory na území města. Podařilo se jim především získat důvěru, posléze pochopení a podporu od zastupitelů města, od strakonických Židů, žijících u nás i v zahraničí, od regionálních politiků, jakož i finanční pomoc od vedení různých firem a institucí. Přeji projektu hodně sil do zdárného konce.

V září a říjnu se také začala rodit mezinárodní spolupráce strakonických středních škol (Gymnázium Strakonice, VOŠ SPŠ Strakonice, SŠŘS Strakonice) s norskou Indre Troms Videregående Skole v Sjoevaganu (kraj Tromsø na severu Norska). Zatím se jedná o tři projekty především v oblasti vzdělávání a infrastruktury. V rámci prvotního projektu nazvaného „Se studentskou kamerou za kulturou a přírodou Norska i Čech“ došlo v dubnu a červnu pod patronací Mgr. V. Kůly k vzájemné výměně dvaceti norských a čtyřia dvaceti českých studentů. Výsledkem projektu není jen prezentační DVD, ale i přátelství všech zúčastněných, pochopení rozdílného způsobu života, jiného školského systému, architektury, přístupu k přírodě, k památkám, energetice.

Vzhledem k vynikající dlouhodobé spolupráci s našim partnerským Gymnaziem v Nabburgu se podařilo výše zmiňovaný projekt s norskou stranou „okořenit“ o tradiční výměnný pobyt s německými studenty, zajišťovaný J. Švarcovou a E. Krásovou. Došlo tak k unikátnímu setkání všech partnerských škol. Věřím, že jsme byli dobrými hostiteli. K celoroční pohodě měrou vrchovatou přispíval i náš „světem protřelý“ gymnaziální pěvecký sbor. Rozvážnou rukou studenty dirigovala Mgr. Marcela Miková. Nejenže stačili všechny své pěvecké přehlídky, společenská vystoupení, otevírání studánek, benefiční koncerty atd., ale ještě sbírali zkušenosti na turné v Itálii.

Ve výčtu všech školních, sportovních, kulturních či společenských akcí nemohu v tomto

krátkém úvodu nadále pokračovat. Najdete jej na dalších stránkách. Ale mohu a chci poděkovat za maximální úsilí všem svým pedagogickým kolegům, uklízečkám za udržování našich příjemných interiérů, kuchařkám za vynikající obědy, rodičům za spolupráci a kritický pohled, sponzorům za podporu našeho Nadačního fondu a studentům za jejich poctivý studentský přístup.

Přeji této ročence, aby si opět našla to správné „nezaprášené“ místo na studentských políčkách, v učitelských knihovničkách či v jakémkoli šuplíku, do kterého vždy rádi sáhnete. Je v ní kus našeho společného života

Mgr. Miroslav Hlava
ředitel Gymnázia Strakonice

Pedagogický sbor

Vedení gymnázia:

Mgr. Miroslav Hlava (Tv, Z),
ředitel školy
RNDr. Milena Pavlíková (M, Fy, Ivt),
zástupce ředitele školy

Profesorský sbor:

Mgr. Eva Cvachová (Bi, Ch)
Helena Čapková (Vv, Rj)
Mgr. Vendula Fringošová (M, Tv)
Mgr. Holcová Alžběta (Čj, Aj, Ov, ZSV)
Mgr. Miroslav Hruška (Čj, D)
Marie Chaloupková (M, Fy)
Ing. Josef Chalupa (Ivt, Et, En)
Mgr. Milan Janda (Bv, Tv)
Mgr. Markéta Jansová (Aj)
Mgr. Ivana Járová (Čj, Ov, ZSV)
Mgr. Martina Jelínková (Bi, Ch)
Mgr. Andrea Johnová (Ov, ZSV, Tv)
Mgr. Zuzana Jůzlová (M, Dg)
Mgr. Alena Klichová (Rj, Šp, D)
Mgr. František Kos (Čj, Nj)
Eleonora Krásová (Čj, latina, Nj)
RNDr. Jaroslav Krieg (M, Fy)

Mgr. Martin Krynický (M, Fy),
správce počítačové sítě
Ing. Dana Křížová (ekon. předměty, Nj)
PaedDr. Zdeňka Křížová (Rj, Aj, D)
Lenka Kubelková (Čj, Hv)
Mgr. Petra Kubišová (M, Ivt)
Mgr. Kůla Václav (Aj, M)
Libuše Leischnerová (Bi, Z)
Mgr. Hana Mašlová (Z, Bi)
Ing. Dagmar Míková (M, Ch)
Mgr. Jitka Panušková (Čj, Aj, Vv)
Mgr. Martin Plaček (Bi, Tv)
PhDr. Květa Rysová (Čj, Nj)
Věra Samcová (M, Z)
Mgr. Miloslava Sankotová (Frj, D)
Mgr. Pavel Sekyrka (Nj, ZSV)
Mgr. Jana Slancová (Nj)
Mgr. Milena Slavičková (Aj, Čj)
Mgr. Milena Šimková (Čj, Nj)
Jiřina Švarcová (Čj, Nj)
RNDr. Alena Trávníčková (Ch, Bi)
Mgr. Zuzana Trojanová (Psy)
Eva Vachlerová (Čj, Nj, Aj)
Mgr. Jindřich Vaněček (M, Fy)
Olga Zahradníková (Nj, Hj, Aj)
RNDr. Vojtěch Žíla (M, Fy)

Vedení předmětových komisí a další aktivity vyučujících:

Český jazyk	PhDr. Květa Rysová
Anglický jazyk	Eva Vachlerová
Německý jazyk	Jiřina Švarcová
Dějepis	Mgr. Alena Klichová
Zeměpis	Věra Samcová
Matematika - fyzika	RNDr. Milena Pavlíková
Biologie - chemie	RNDr. Alena Trávníčková
Tělesná výchova	Mgr. Martin Plaček
Informatika a výpočetní technika	Mgr. Martin Krynický
Estetická výchova	Helena Čapková
Český svaz ochránců přírody	Mgr. Zdeňka Skalická
Školní kronika	PaedDr. Zdeňka Křížová
Dokumentace školy	Mgr. Miloslava Sankotová
Bezpečnostní technik CO + PO	Ing. Josef Chalupa
Výchovný poradce	Mgr. Miroslav Hlava

Družební styky:

Deggendorf - Robert-Koch-Gymnasium	Ing. D. Křížová
Nabburg - Johann-Andreas-Schmeller-Gymnasium	E. Krásová, J. Švarcová
Bad Salzungen	E. Krásová, P. Sekyrka

Výbor základní organizace Odborového svazu pracovníků školství:

Ing. Josef Chalupa, Eleonora Krásová, Ing. Dana Křížová, Mgr. Miroslav Hruška, Lenka Kubelková

Sekretariát:

Petra Zemenová – personalistka
Libuše Příbylová – ekonomka

Školník:

Milan Poustka

Zajišťování úklidu:

Marie Bečvářová, Jana Bedlivá, Marie Bratřková, Milena Dohaničová, Jaroslava Hrdličková, Marie Kochtová, Marie Kovaříková, Růžena Plojharová, Libuše Stejskalová, Zdeněk Štindl, Marie Štindlová, Věra Trojanová

Školní jídelna:

Dagmar Matějková - vedoucí, Zdena Bílková, Jana Bláhová, Květa Dvořáková, Romana Fialová, Jana Marková, Helena Kroupová, Jana Pelikánová, Pavla Plevková, Hana Žilová

Přehled oborů vzdělávání

Aktivní obory: 79 41 K401 Gymnázium (čtyřleté studium) – 12 tříd
79 41 K 801 Gymnázium (osmileté studium) – 8 tříd

Učební plán Gymnázia Strakonice pro nižší stupeň osmiletého studijního cyklu
ve školním roce 2007/2008

Předmět	prima	sekunda	tercie	kvarta
Český jazyk a literatura	4	4	4	3
Cizí jazyk 1 (angličtina, němčina)	5	5	3	3
Cizí jazyk 2 (němčina, angličtina)	-	-	3	3
Občanská výchova	1	1	1	1
Dějepis	2	2	2	2
Zeměpis	2	2	2	2
Matematika	5	5	4	4
Fyzika	2	2	2	2
Chemie	-	2	2	2
Biologie	3	2	2	2
Informatika a výpočetní technika	-	-	2	2
Estetická výchova	3	3	2	3
Tělesná výchova	2	2	2	2
Celkem	29	30	31	31

Učební plán Gymnázia Strakonice pro čtyřletý studijní cyklus a vyšší ročníky osmiletého studijního cyklu ve školním roce 2007/2008

Předmět	1. ročník	kvinta	2. ročník	sexta	3. ročník	septima	4. ročník	oktáva
Český jazyk a literatura	4	4	4	4	3	3	3	3
Cizí jazyk 1	3	3	4	4	3	3	3	3
Cizí jazyk 2	4	4	3	3	3	3	3	3
Základy společenských věd	2	2	2	2	2	2	2	2
Dějepis	2	2	2	2	2	2	2	2
Zeměpis	2	2	2	2	2	2	-	-
Matematika	4	4	4	4	4	4	4	4
Fyzika	2	2	2	2	3	3	2	2
Chemie	2	2	2	2,5	2,5	2,5	2	2
Biologie	2	3	2	2,5	2,5	2,5	2	2
Informatika a výpočetní technika	2	1	2	1	-	-	-	-
Estetická výchova	2	2	2	2	-	-	-	-
Tělesná výchova	2	2	2	2	2	2	2	2
Volitelný předmět 1	-	-	-	-	2	2	2	2
Volitelný předmět 2	-	-	-	-	2	2	2	2
Volitelný předmět 3	-	-	-	-	-	-	2	2
Volitelný předmět 4	-	-	-	-	-	-	2	2
Celkem	33	33	33	33	33	33	33	33

Přehled vyučovaných jazyků:

Třída	anglický	německý	španělský	francouzský	latinský
prima	30	0	0	0	0
sekunda	29	0	0	0	0
tercie	29	29	1	0	0
kvarta	27	27	0	6	0
kvinta	30	30	1	0	0
sexta	24	24	2	1	0
septima	29	29	0	0	2
oktáva	23	23	0	0	1
1.A	30	30	0	0	0
1.B	30	30	0	0	0
1.C	32	32	0	0	0
2.A	32	32	3	0	0
2.B	32	32	7	3	0
2.C	32	32	3	3	0
3.A	30	30	1	0	8
3.B	30	30	2	2	1
3.C	29	29	8	0	4
4.A	27	27	0	0	4
4.B	30	30	7	0	0
4.C	29	29	2	0	4

Volitelné předměty

Ve školním roce 2007/2008 volili studenti tyto předměty:

3. ročníky - dvouleté kurzy

	počty studentů ve třídách				
	septima	3.A	3.B	3.C	celkem
Konverzace v anglickém jazyce	23	16	30	24	93
Konverzace v německém jazyce	8	19	2	5	34
Seminář z dějepisu	9	7	8	7	31
Seminář z chemie	2	4	3	2	11
Seminář z matematiky	13	9	10	6	38
Seminář ze ZSV	1	5	7	1	14

4 ročníky - dvouleté kurzy

	počty studentů ve třídách				
	oktáva	4.A	4.B	4.C	celkem
Konverzace v anglickém jazyce	15	19	30	24	88
Konverzace v německém jazyce	8	8	0	5	21
Seminář z biologie	0	1	2	13	16
Seminář z dějepisu	7	9	14	7	37
Seminář z chemie	6	1	1	2	10
Seminář z matematiky	9	11	8	6	34
Seminář ze zeměpisu	1	5	5	1	12

4. ročníky - jednoleté kurzy

	počty studentů ve třídách				
	oktáva	4.A	4.B	4.C	celkem
Konverzace v německém jazyce	4	1	4	5	14
Seminář z českého jazyka	0	15	5	3	23
Seminář z biologie	7	2	2	2	13
Seminář z fyziky	5	3	3	5	16
Seminář z chemie	1	4	2	8	15
Seminář z informatiky a výp. techniky	6	5	5	1	17
Psychologie	8	3	19	14	44
Seminář z estetické výchovy	0	5	3	6	14
Seminář ze ZSV	15	16	17	14	62

Nepovinné předměty

	ročník + odpovídající třída víceletého studia					
	prima - kvarta	1.	2.	3.	4.	celkem
Latina	0	0	0	15	9	24
Základy administrativy	0	72	0	0	0	72
Španělský jazyk	1	1	15	11	9	37
Francouzský jazyk	6	0	7	2	0	15

Zájmová činnost studentů

oblast

- literární tvorba v rámci soutěží
- biologie - příprava BiO, kat. A, B
- biologie - příprava BiO, kat. C, D
- ekologické a geografické soutěže
- Eurorébus
- zeměpis – příprava ZO
- ochrana přírody
- soutěž Mladý historik
- dějepisná soutěž gymnázií
- chemie - příprava ChO, kat. B, C
- chemie - příprava ChO, kat. D, A
- matematika - příprava MO, kat. Z6
- matematika - příprava MO, kat. Z7
- matematika - příprava MO, kat. Z8
- matematika - příprava MO, kat. Z9
- matematika - příprava MO, kat. A, B, C
- matematika - mezinárodní soutěž Klokán
- matematika – Pythagoriáda
- fyzika - příprava FO, kat. F
- fyzika - příprava FO, kat. E
- fyzika - příprava FO, kat. D, C
- fyzika - příprava FO, kat. B
- fyzika - příprava FO, kat. A
- Archimediáda
- soutěže v programování
- kroužek deskriptivní geometrie
- kroužek francouzštiny
- kroužek anglické konverzace
- výtvarná tvorba v rámci soutěží
- příprava na sportovní soutěže
- pěvecký sbor
- divadlo

patronace

vyučující ČJ
Mgr. Hana Mašlová
Mgr. Eva Cvachová
Libuše Leischnerová
Mgr. Hana Mašlová
Věra Samcová
Mgr. Hana Mašlová
Libuše Leischnerová
Věra Samcová
Mgr. Miroslav Hlava
Mgr. Hana Mašlová
Mgr. Zdena Skalická
Mgr. Alena Klichová
Mgr. Alena Klichová
RNDr. Alena Trávníčková
Ing. Dagmar Míková
Mgr. Petra Kubišová
Marie Chaloupková
Věra Samcová
Mgr. Zuzana Jůzlová
RNDr. Milena Pavlíková
vyučující matematiky
Mgr. Petra Kubišová
Marie Chaloupková
Mgr. Jindřich Vaněček
Mgr. Martin Krynický
Marie Chaloupková
RNDr. Jaroslav Krieg
RNDr. Vojtěch Žila
Mgr. Jindřich Vaněček
RNDr. Milena Pavlíková
Mgr. Zuzana Jůzlová
Mgr. Miloslava Sankotová
Mgr. Markéta Jansová
Helena Čapková
Mgr. Martin Plaček
Mgr. Marcela Miková
Mgr. František Kos
Lenka Kubelková

Hodnocení výsledků žáků devátých tříd a kvart víceletých gymnázií

Výsledky z tabulky ukazují, že úspěšnost našich žáků ve všech sledovaných kritériích je srovnatelná s průměrnými výsledky ostatních gymnázií v ČR a podstatně lepší než průměrné výsledky základních škol i celkové průměrné výsledky škol obou typů v Jihočeském kraji.

Souhrnné výsledky v jednotlivých testech

	Matematické dovednosti		Dovednosti v českém jazyce		Obecné dovednosti	
	Skóre	Úspěšnost	Skóre	Úspěšnost	Skóre	Úspěšnost
Kvarta	31,1	62,2	39,4	77,3	18,1	60,5
kraj	19,3	38,6	29,6	58,0	15,0	50,0
ČR - základní školy	16,8	33,6	27,7	54,3	14,0	46,6
ČR - gymnázia	31,1	62,1	39,0	76,6	21,1	70,2
ČR celkem	18,0	36,1	28,7	56,3	14,6	48,7

Maturity ve školním roce 2007/2008

Témata písemných maturitních prací z českého jazyka:

8. dubna 2008

V souladu s vyhláškou 442/1991 Sb. o ukončování studia na Středních školách a učilištích v pozdějším znění dle § 9 odst.11 stanovil ředitel školy pro písemnou práci z českého jazyka a literatury tato čtyři témata:

Člověk je nedokonalý, ale dokonale si s tím poradí (Fejeton)

Je lepší bohatě žít než bohatý umřít (Úvaha)

B. Hrabal: „... a neuvěřitelné se stalo skutkem...“ (Volný slohový útvar)

Odvážnému štěstí přeje (Volný slohový útvar)

Výsledky maturitních zkoušek v roce 2008

třída	celkem	s vyznamenáním (z toho s prospěchem 1.00)	prospěli	neprospěli
oktáva	22	10 (6)	12	0
4.A	27	5 (1)	22	0
4.B	30	5 (0)	25	0
4.C	29	11 (4)	18	0

Výsledky přijímacího řízení na vysoké školy a VOŠ

	oktáva	4.A	4.B	4.C	celkem
Počet absolventů	22	27	30	30	109
Přihlášeno na VŠ	21	26	28	30	106
Přijato do prvního ročníku VŠ	21	25	27*)	30	103
Úspěšnost přijetí na VŠ z přihlášených v %	100	96,3	96,4	100	98,1
Přijato na VOŠ, jazyk.školy, 0. roč. VŠ	1	2	0	1	4
Nastoupí do zaměstnání, au pair ...	0	0	0	0	0

Nastoupí do prvního ročníku VŠ	oktáva	4.A	4.B	4.C	celkem
Pedagogické fakulty	1	5	6	5	17
Ekonomie	4	8	6	5	23
Technické obory	2	2	1	1	6
Architektura, stavební fakulta, geodézie	2	1	2	3	8
Humanitní vědy	2	0	2	5	9
Lékařství	2	0	1	2	5
Veterinární fakulta	1	0	0	0	1
Zdravotně sociální fakulta, zdravotní studia	0	1	0	2	3
Farmacie, chemie	1	0	0	1	2
Přírodní vědy, fyzika	1	2	3	1	7
Práva	3	3	1	2	9
Zahradnictví	0	1	0	0	1
FTVS	1	1	0	0	2
Psychologie, sociologie, politologie, cestovní ruch	0	0	2	1	3
Dopravní fakulta	0	1	1	0	2
Historie	1	0	2	0	3
Policejní škola	0	0	0	2	2
celkem	21	25	27*)	30	103

Úspěchy v soutěžích ve školním roce 2007/2008

Talent Jihočeského kraje roku 2007

kategorie přírodovědná:

věková kategorie starší čestné uznání Jan Veselý, 1.A

kategorie technická:

věková kategorie starší 1. místo Jan Veselý, 1.A
2. místo Pavel Veselý, 3.B

Olympiáda v českém jazyce

Školní kolo:

1. kategorie	1. místo	Filip Chochol, kvarta
	2. místo	Zuzana Černá, kvarta
2. kategorie	1. místo	Hana Gabrielová, 2.C
	2. místo	Adéla Lávičková, 3.A
	3. místo	Jan Navara, 2.C

Okresní kolo:

1. kategorie	3. místo	Zuzana Černá, kvarta
	15. místo	Filip Chochol, kvarta

2. kategorie	1. místo	Jan Navara, 2.C
	2. místo	Hana Gabrielová, 2.C
	6. místo	Adéla Lávičková, 3.A
	7. místo	Lenka Chalupská, 2.C

Krajské kolo:

1. kategorie	16. místo	Zuzana Černá, kvarta
--------------	-----------	----------------------

2. kategorie	2. místo	Hana Gabrielová, 2.C
	3. místo	Jan Navara, 2.C

Národní kolo:

1. místo	Hana Gabrielová, 2. C
----------	-----------------------

Literární soutěže

Literární soutěž Památníku Terezie: „Jak viděli a vidí svět?“

2. kategorie	1. místo	Kristina Pavlíková, sexta
--------------	----------	---------------------------

Soutěž dětských recitátorů „Dětská scéna“

Okresní kolo:

kategorie III.	postup do krajského kola	Kateřina Pechová, sekunda
----------------	--------------------------	---------------------------

Krajské kolo:

kategorie III.	čestné uznání	Kateřina Pechová, sekunda
----------------	---------------	---------------------------

Olympiáda v německém jazyce

Školní kolo:

3. kategorie	1. místo	František Chval, 2.C
	2. místo	Lucie Lebedová, 3.C
	3. místo	Kateřina Matejová, 3.C
	4. místo	Tereza Kotrnochová, 3.A

Okresní kolo:

3. kategorie	1. místo	František Chval, 2. C
	2. místo	Lucie Lebedová, 3.C
	3. místo	Kateřina Matejová, 3.C
	4. místo	Tereza Kotrnochová, 3.A

Krajské kolo:

3. kategorie	4. místo	František Chval, 2.C
--------------	----------	----------------------

Olympiáda v anglickém jazyce

Školní kolo:

1. kategorie	1. místo	Kateřina Žejdlová, sekunda
	2. místo	Jakub Vachuška, sekunda
2. kategorie	1. místo	Filip Chochol, kvarta
	2. místo	Radek Kalinay, kvarta
	3. místo	Jakub Novák, tercie
3. kategorie	1. místo	Jakub Straka, 3.C
	2. místo	Adéla Lávičková, 3.A
	3. místo	Jan Pavlík, 3.A

Okresní kolo:

1. kategorie	1. místo	Kateřina Žejdlová, sekunda
	6. místo	Jakub Vachuška, sekunda
2. kategorie	2. místo	Filip Chochol, kvarta
	4. místo	Radek Kalinay, kvarta
3. kategorie	1. místo	Jakub Straka, 3.C
	3. místo	Adéla Lávičková, 3.A
	4. místo	Jan Pavlík, 3.A

Krajské kolo:

3. kategorie	3. místo	Jakub Straka, 3.C
--------------	----------	-------------------

Konverzační soutěž v ruštině

Okresní kolo:

kategorie 6. a 7. tř., pokročilí	2. místo	Vít Špoula, prima
----------------------------------	----------	-------------------

Celostátní dějepisná soutěž studentů gymnázií ČR

Téma: „Přemyslovci a Lucemburkové“

4. místo	družstvo:
	Hana Gabrielová, 2.C
	Lenka Horejšová, septima
	Filip Vávra, 3.A

5. místo	družstvo: Vít Procházka, 4.C Marek Šitner, 4.C Václav Vondrovský, 4.C
----------	--

Středoškolská odborná činnost obor historie

Krajské kolo:

obor historie

1. místo	Václav Vondrovský, 4.C
práce: Pivkovicе pohledem archeologie (Příspěvek k poznání osídlení blanicko-otavského regionu)	

Zeměpisná olympiáda

Okresní kolo:

kategorie A

3. místo	Kateřina Malkusová, prima
----------	---------------------------

kategorie B

4. místo	Marek Balík, sekunda
----------	----------------------

kategorie C

3. místo	Markéta Vacková, kvarta
----------	-------------------------

kategorie D

1. místo	Jan Navara, 2. C
2. místo	Filip Vávra, 3. A
3. místo	Zdeněk Hromádka, 3.B
4. místo	Milan Staněk, septima
6. místo	Lukáš Kohout, sexta

Eurorébus

Soutěž školních tříd

3. místo	družstvo: Jan Staněk, Michal Gabriel, David Mašata, všichni tercie
----------	--

Krajské kolo:

kategorie ZŠ

2. místo	družstvo: Jan Navara, 2. C Jan Polánka, 2. C František Chval, 2.C
----------	--

kategorie SŠ

3. místo	družstvo: Aleš Vacek, septima Milan Staněk, septima Filip Vávra, 3. A
8. místo	družstvo: Dominik Moravec, 1. C Josef Němec, 1. C Jan Veselý, 1. A

Celostátní kolo:

19. místo	družstvo 2. C
20. místo	družstvo tercie

Soutěž jednotlivců

Krajské kolo:

kategorie SŠ

5. místo	postup do celostátního kola
Michal Gabriel, tercie
2. místo	postup do celostátního kola
Jan Navara, 2.C

Celostátní kolo:

10. místo:	Jan Navara, 2.C

Matematická olympiáda

Školní kolo:

kategorie A

1.- 2. místo	Luděk Míka, oktáva
1.- 2. místo	Pavel Veselý, 3.B
3.- 4. místo	Ladislava Frčková, 3.C
3.- 4. místo	Jan Kubů, septima
5. místo	Barbora Malkusová

kategorie B

1. místo	Jan Navara, 2.C
2. místo	Pavel Buchtele, sexta
3. místo	Jiří Černý, 2.A
4. místo	Jan Mareš, sexta
5. místo	Libor Jonáš, 2.A

kategorie C

1. - 6. místo	Alžběta Bláhová, kvinta
1. - 6. místo	Miroslav Hlava, kvinta
1. - 6. místo	František Nesveda, kvinta
1. - 6. místo	Tereza Pavlíková, 1.C
1. - 6. místo	Jaromír Vaněček, 1.C
1. - 6. místo	Jan Veselý, 1.A
7. místo	Eva Roučková, 1.C

Okresní kolo:

kategorie Z6

10. - 13. místo	Veronika Bublíková, prima

kategorie Z7

7. - 15. místo	Veronika Manová, sekunda
7. - 15. místo	Miroslav Mařík, sekunda
7. - 15. místo	Kateřina Žejdlová, sekunda
17. - 21. místo	Pavel Neumitka, sekunda

kategorie Z8

5. - 6. místo	Michal Gabriel, tercie
7. - 9. místo	Klára Chvostová, tercie
12. - 13. místo	Kamil Maleček, tercie
14. - 16. místo	Zuzana Míková, tercie

Krajské kolo:

kategorie A

5. - 6. místo	Pavel Veselý, 3.B
8. - 14. místo	Barbora Malkusová, septima
17. - 20. místo	Luděk Míka, oktáva

kategorie B

11. - 13. místo Jan Navara, 2.C

kategorie C

13. - 17. místo Jaromír Vaněček, 1.C

Matematický klokan

Školní kolo:

kategorie Kadet

1. místo Jan Staněk, tercie
2. místo Kamil Maleček, tercie
3. místo Jan Bláha, tercie

kategorie Junior

1. místo Zdeněk Junek, 2.C
2. místo Veronika Kadlecová, kvinta
3. místo Lukáš Kohout, sexta

kategorie Student

1. místo Pavel Veselý, 3.B
2. místo Lada Nevoralová, 4.C
3. místo Ladislava Frčková, 3.C

Fyzikální olympiáda

Okresní kolo:

kategorie E

4. místo Radomír Kalinay, kvarta

kategorie F

3. místo Jan Staněk, tercie
7. místo Michal Gabriel, tercie

Krajské kolo:

kategorie B

2. místo Jan Kubů, septima

kategorie C

11. místo Zdeněk Junek, 2.C
16. místo Pavel Buchtele, sexta
18. místo Jan Mareš, sexta
5. místo Jan Veselý, 1.A

kategorie D

Pythagoriáda

kategorie 6. tříd

2. - 3. místo Kateřina Malkusová, prima
4. - 7. místo Martina Formánková, prima
4. - 7. místo Anna Lacinová, prima
12. - 14. místo Šárka Janochová, prima
12. - 14. místo Veronika Kudláčková, prima
12. - 14. místo Lenka Remešová, prima

kategorie 7. tříd

1. - 3. místo Pavel Neumitka, sekunda
7. - 8. místo David Říha, sekunda
7. - 8. místo Linda Tuháčková, sekunda
11. - 13. místo Barbora Matějková, sekunda
11. - 13. místo Tomáš Soukup, sekunda
14. místo Daniel Pacák, sekunda

Soutěž dětí a mládeže v programování

Krajské kolo:

kategorie Mládež	1. místo	Pavel Veselý, 3.B
	4. místo	Jan Veselý, 1.A
	8. místo	Miroslav Hlava, kvinta

Celostátní kolo:

kategorie Mládež	15. místo	Pavel Veselý, 3.B
------------------	-----------	-------------------

Další soutěže v programování

B+B 2007

kategorie C:	1. místo	Pavel Veselý, 3.B a Jan Veselý, 1.A
	2. místo	Jan Veselý, 1.A

(pozn.: soutěž probíhala formou prezentací programů, takže člen týmu, který nebyl vedoucím týmu, mohl soutěžit zároveň i za jednotlivce)

Baltík Ekolog

kategorie C	1. místo	Jan Veselý, 1.A
	2. místo	Pavel Veselý, 3.B

Baltík 2008

Celostátní kolo:

kategorie C	1. místo	Pavel Veselý, 3.B a Jan Veselý, 1.A
-------------	----------	-------------------------------------

Mezinárodní kolo:

kategorie C:	1. místo	Pavel Veselý, 3.B a Jan Veselý, 1.A
--------------	----------	-------------------------------------

Chemická olympiáda

Školní kolo:

kategorie D	1. - 2. místo	Michal Panuška, kvarta
	1. - 2. místo	Vojtěch Mareš, kvarta
	3. místo	Michal Gabriel, tercie

kategorie C	1. místo	Hana Harantová, sexta
	2. místo	Jan Veselý, 1.A
	3. místo	Hana Janoutová, sexta

kategorie B	1. místo	Pavel Veselý, 3.B
-------------	----------	-------------------

kategorie A	1. místo	Luděk Míka, oktáva
-------------	----------	--------------------

Okresní kolo:

kategorie D	4. místo	Michal Gabriel, tercie
	5. místo	Michal Panuška, kvarta
	12. místo	Vojtěch Mareš, kvarta

Krajské kolo:

kategorie C	4. místo	Hana Harantová, sexta
kategorie B	3. místo	Pavel Veselý, 3.B

kategorie A	2. místo	Luděk Míka, oktáva
Národní kolo:		
kategorie A	22. místo	Luděk Míka, oktáva

„O pohár Becario“ (soutěž v experimentální chemii)

2. místo	družstvo:
	Luděk Míka, oktáva
	Tomáš Machník, 3.A
	Jan Kubů, septima

Biologická olympiáda

Školní kolo:

kategorie D	1. místo	Miroslav Mařík, sekunda
	2. místo	Jan Klíma, prima
	3. místo	Vít Špoula, prima

kategorie C	1. místo	Jitka Masopustová, tercie
	2. místo	Zuzana Míková, tercie
	3. místo	Klára Chvostová, tercie

kategorie B	1. místo	Hana Harantová, sexta
	2. místo	Jakub Kadlec, 2.B
	3. místo	Miroslav Homola, 1.C

Okresní kolo:

kategorie D	3. místo	Miroslav Mařík, sekunda
-------------	----------	-------------------------

Krajské kolo:

kategorie B	1. místo	Hana Harantová, sexta
	7. místo	Miroslav Homola, 1.C
	13. místo	Jakub Kadlec, 2.B

Ekologická olympiáda středoškoláků

Krajské kolo:

1. místo	družstvo:
	Hana Harantová, sexta
	Luděk Míka, oktáva
	Miroslav Homola, 1.C

Národní kolo:

4. místo	družstvo:
	Hana Harantová, sexta
	Veronika Kadlecová, kvinta
	Miroslav Homola, 1.C

Talnet - online k přírodním vědám

Celostátní soutěž:	2. místo	Hana Harantová, sexta
--------------------	----------	-----------------------

Den Země

kategorie II.

15. místo

Denisa Peterková

Soutěž o cenu prof. Antonína Voráčka výtvarná část

3. místo

Martina Řezníková, 2.A

Evropa ve škole výtvarná část

4. kategorie

3. místo

Veronika Smolíková, 2.C

Výtvarná soutěž Památníku Terezie: „Jak viděli a vidí svět“

3. kategorie

1. místo

Klára Podlahová, sexta

7. místo

Veronika Smolíková, 2.C

8. místo

Michaela Zábranská, 2.C

Sportovní soutěže:

Soutěž středních škol a SOU ve stolním tenisu

Okresní kolo:

1. místo

družstvo chlapců

Krajské kolo:

1. místo

družstvo chlapců

Republikové finále:

4. místo

družstvo chlapců

Středoškolské hry ve volejbalu

Okresní kolo:

1. místo

družstvo dívek

1. místo

družstvo chlapců

Krajské kolo:

8. místo

družstvo dívek

7. místo

družstvo chlapců

Středoškolská atletická olympiáda CORNY

Okresní kolo:

1. místo

družstvo dívek

2. místo

družstvo chlapců

Krajské kolo:

7. místo

družstvo dívek

Okresní atletická olympiáda

Mladší žákyně :

6. místo

Veronika Bublíková, prima

60 m

9. místo

Martina Formánková, prima

skok daleký

7. místo

Veronika Bublíková, prima

kriket. míček

9. místo

Kateřina Pechová, sekunda

600 m

5. místo

družstvo mladších žákyní

štafeta 4x60 m

Starší žákyně :

9. místo	Linda Tuháčková, sekunda	skok daleký
----------	--------------------------	-------------

Starší žáci :

9. místo	Kamil Maleček, tercie	60 m
4. místo	družstvo starších žáků	štafeta 4x60 m

Středoškolské hry v basketbalu

Okresní kolo:

kategorie ZŠ	5. místo	družstvo chlapců
kategorie SŠ	2. místo	družstvo chlapců
	1. místo	družstvo dívek

Krajské kolo:

1. místo	družstvo dívek
----------	----------------

Soutěž ZŠ v sálové kopané

Okresní kolo:	2. místo	družstvo chlapců
---------------	----------	------------------

Soutěž ZŠ v malé kopané

Okresní kolo:

kategorie ZŠ	9. místo	družstvo chlapců
--------------	----------	------------------

Soutěž ZŠ ve florbalu

Okresní kolo:	12. místo	družstvo chlapců
---------------	-----------	------------------

Středoškolské hry ve florbalu

Okresní kolo:	4. místo	družstvo chlapců
---------------	----------	------------------

Lyžařská olympiáda Jihočeského kraje (sjezdové lyžování)

23. místo	Josef Mráz, 2. C
-----------	------------------

Soutěž středních škol a SOU v plavání

Okresní kolo:	1. místo	družstvo dívek
	3. místo	družstvo chlapců

Sportovní utkání s partnerským gymnáziem v Nabburgu (SRN)

atletika	vítěz: smíšené družstvo atletů Gymnázia Strakonice
kopaná	vítěz: družstvo chlapců Gymnasia Nabburg
volejbal	vítěz: družstvo Gymnázia Strakonice

Nejúspěšnější reprezentanti gymnázia Strakonice :

družstvo chlapců, které obsadilo 4. místo v republikovém finále Soutěže středních škol a SOU ve stolním tenise:

1. Jan Duspiva	3.A
2. Jiří Černý	2.A
3. Jan Fleissig	4.B

Činnost Pěveckého sboru Gymnázia Strakonice v roce 2007

Pěvecký sbor Gymnázia Strakonice se od obnovení pravidelné činnosti v září 2000 stal neodmyslitelnou součástí kulturního života ve Strakonici, kde je jediným pravidelně veřejně vystupujícím smíšeným sborem.

Sbor si i přes každoroční odchod maturantů udržuje stabilní počet 40 zpěváků, což jej řadí k největším gymnaziálním sborům v České republice. Členy sboru jsou výhradně studenti Gymnázia Strakonice, kteří jsou do sboru přijímáni po jednoduchých talentových zkouškách.

Repertoár sboru není nijak omezen. Snahou je, aby se studenti seznámili s širokou škálou hudebních stylů a slohů, s renesanční polyfonií, duchovními písněmi, nejrozličnějšími úpravami lidových písní, skladbami současných autorů, nechybí ani spirituály a swing. Sbor pořádá ve Strakonici pravidelně jarní a vánoční koncerty, vystupuje na charitativních akcích, a má také několik zahraničních zkušeností. V roce 2004 se s projektem „Vocalissimo – středoevropský sbor mládeže“ zúčastnil 3. světové olympiády pěveckých sborů v Brémách a následného turné po domovských městech zúčastněných sborů (Freistadt, Pasov, Praha a Strakonice), v roce 2006 se sbor zúčastnil 9. mezinárodního festivalu pěveckých sborů v Itálii (9th Alta Pusteria International Choirfestival, www.festivalpusteria.com). Vystoupení sboru se zde setkala s velice pozitivním ohlasem.

Nejvýznamnějšími akcemi roku 2007 byl společný koncert s Pražským dívčím sborem v Praze v kostele „U Martina ve zdi“, natočení profilového CD sboru a Vánoční koncert v MěDK Strakonice.

Marcela Miková, vedoucí sboru

Prezentace sboru: www.gymstr.cz/pevecky_sbor

Členové: 40 studentů ze všech ročníků gymnázia

Sbormistryně: Mgr. Marcela Miková, PhD.

Pravidelná činnost sboru:

Zkoušky 1x týdně (středa 14:15-15:30 hod)

Soustředění 2x ročně (pá-ne)

Vystoupení a další akce Pěveckého sboru Gymnázia Strakonice ve školním roce 2007/2008

2007:

16. října	MěDK Strakonice, 1. benefiční koncert Speciální ZŠ
2. - 4. října	Střelské Hoštice, soustředění
2. prosince	Kostel Sv. Markéty Strakonice, Adventní koncert
5. prosince	Domov seniorů, Lidická ul., Strakonice, Vánoční koncert pro obyvatele a zaměstnance
13. prosince	Milevsko, Vánoční koncerty pro školy s Milevským dětským sborem
16. prosince	MC Beruška Strakonice, Benefiční koncert mateřského centra
17. prosince	MěDK Strakonice, 7. vánoční koncert pěveckých sborů
19. prosince	MŠ U Parku, Strakonice, Vánoční vystoupení pro děti

2008:

12. března	MěDK Strakonice, vystoupení na 1. setkání zdravotních sester
31. března	Kapitulní síň, vystoupení pro studenty z partnerského gymnázia v Nabburgu
8. března a 12. dubna	Gymnázium Strakonice
29. dubna	České Budějovice, Vystoupení na koncertu festivalu Studentes cantant
6. května	MěDK Strakonice, Jarní rozezpívání
14. května	MěDK Strakonice, vystoupení na 2. setkání zdravotních sester
11. června	Krty, Otevírání studánky
23. června	Kapitulní síň, Závěrečný koncert
26.-29. června	Itálie, Jižní Tyrolsko, účast na 11. mezinárodním festivalu pěveckých sborů „Alta Pusteria International Choirfestival“

Třída: prima

Třídní učitelka: Mgr. Petra Kubišová

Počet celkem: 30, z toho chlapců: 5, dívek: 25

Vyučující: Járová (Č), Kůla (Aj), Slavičková (Aj), Janda (Ov), Sankotová (D), Samcová (Z), Kubišová (M), Chaloupková (Fy), Plaček (Bi), Kubelková (Hv), Čapková (Vv), Janda (Tv), Johnová (Tv)

Balíková Anežka, Brejchová Michaela, Bublíková Veronika, Flanderová Vendula, Formánková Martina, Hlinšťáková Anna, Janochová Šárka, Klíma Jan, Kopčanská Šárka, Kopková Kateřina, Kořánová Ivana, Kotálová Dominika, Kovalčík Petr, Kudláčková Veronika, Kunclová Tereza, Kvasničková Jiřina, Lacinová Anna, Laně Jan, Malkusová Kateřina, Malota Vít, Mikešová Eva, Muchová Kateřina, Peterková Denisa, Piherová Magdaléna, Pirná Renata, Remešová Lenka, Suchá Adéla, Špoula Vítek, Tomášková Radka, Zákostelecká Julie

Pan Plaček: „Tak nám, Deniso, řekni, kde bys hledala tasemnici.“

Denča: „Nóó, na půdě!“

Třída: sekunda

Třídni učitelka: Marie Chaloupková

Počet celkem: 29, z toho chlapců: 14, dívek: 15

Vyučující: Krásová (Č), Jansová (Aj), Slavičková (Aj), Holcová (Ov), Klichová (D), Samcová (Z), Chaloupková (M), Vaněček (Fy), Míková (Ch), Cvachová (Bi), Kubelková (Hv), Čapková (Vv), Janda (Tv), Plaček (Tv)

Balík Marek, Bittner Radim, Buchtelová Hana, Černá Adéla, Hájek Jan, Hrachovcová Jana, Jirsa David, Knetlová Irena, Kordík Marek, Kovářová Kateřina, Krejčová Eliška, Kunešová Vendula, Kvěchová Silvie, Manová Veronika, Mařík Miroslav, Matějková Barbora, Neumitka Pavel, Novák Martin, Pacák Daniel, Pechová Kateřina, Plášil Jakub, Pomezný Lukáš, Rábová Veronika, Říha David, Soukup Tomáš, Šochmanová Magdalena, Tuháčková Linda, Vachuška Jakub, Žejdlová Kateřina

Na lyžáku: (B)Alík skočil ze sedačkové lanovky, protože zapomněl vystoupit a pan Janda na něj volal: „Skoč! Skoč!“

(B)Alíkův pozdější výrok: „Řekli mi skoč, tak sem skočil!“

Třída: tercie

Třídní učitelka: Mgr. Alžběta Holcová

Počet celkem: 29, z toho chlapců: 16, dívek: 13

Vyučující: Holcová (Č, Aj), Panušková (Aj), Slancová (Nj), Zahradníková (Nj), Járová (Ov), Sankotová (D), Mašlová (Z), Samcová (M), Vaněček (Fy), Míková (Ch), Cvachová (Bi), Chalupa (IVT), Kubišová (IVT), Kubelková (Hv), Čapková (Vv), Fringošová (Tv), Plaček (Tv)

Bláha Jan, Dufek Denis, Frnochová Lucie, Gabriel Michal, Gregora Josef, Hanischová Sandra, Herzig David, Hrabáková Yvetta, Chvostová Klára, Jankovec Tom, Kadaňová Aneta, Kadlec Ondřej, Kopáček Ondřej, Kopáček Radim, Kučera Štěpán, Líbenková Markéta, Maleček Kamil, Masopustová Jitka, Mašata David, Mašek Petr, Míková Zuzana, Novák Jakub, Petříková Lenka, Smutná Petra, Srb Pavel, Staněk Jan, Šmolíková Jaroslava, Šuldová Sabina, Vandrovcová Pavla

Při hodině Aj má Jan Staněk přeložit větu : „ My ankle is very swollen“ – (Můj kotník je velmi oteklý).

Honza Staněk překládá: „ Můj strýček je velmi vzteklý.“

Třída: kvarta

Třídni učitelka: Mgr. Ivana Járová

Počet celkem: 27, z toho chlapců: 8, dívek: 19

Vyučující: Járová (Č, Ov), Jansová (Aj), Panušková (Aj), Sekyrka (Nj), Šimková (Nj), Hruška (D), Samcová (Z), Jůzlová (M), Krynický (Fy), Míková (Ch), Plaček (Bi), Chalupa (IVT), Kubišová (IVT), Kubelková (Hv), Čapková (Vv), Janda (Tv), Plaček (Tv)

Buiová Lucie, Burleová Michaela, Čadková Aneta, Černá Zuzana, Doulová Lucie, Horejšová Aneta, Hovorková Nikola, Chochol Filip, Ježková Anna, Johanés Robert, Kalinay Radomír, Kohout Martin, Komrsková Monika, Korejšová Miroslava, Křížová Renata, Landová Lenka, Mareš Vojtěch, Míková Pavla, Neumitková Kateřina, Panuška Michal, Rutenbacherová Klára, Stříteský Martin, Vacková Markéta, Vysoká Lenka, Woldřichová Lucie, Zárybnická Romana, Žíla Jan

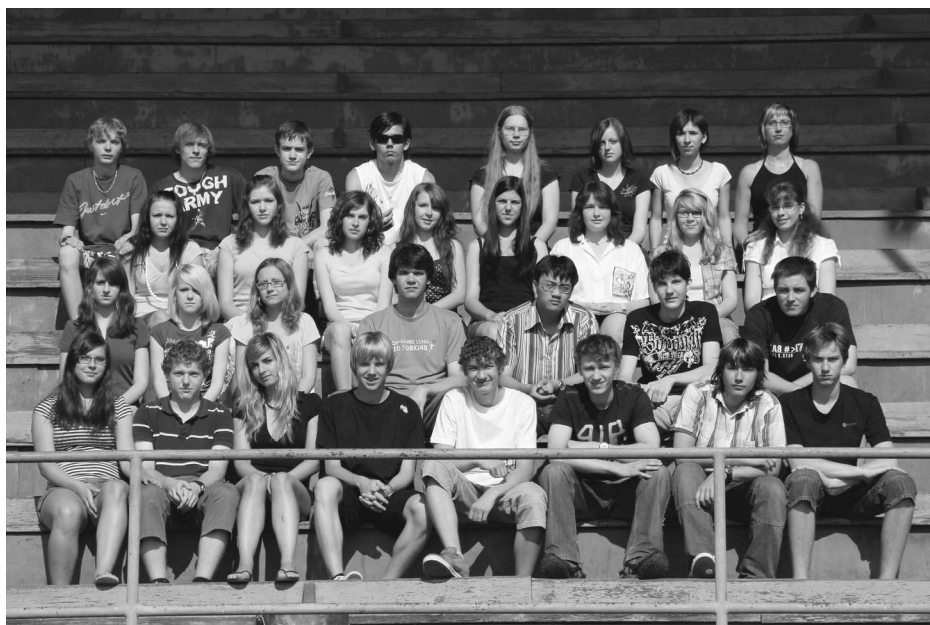
Je hodina hudebky, paní uč. Kubelková nás zasvěcuje do tajů světa opery:
„Máme dva druhy ženských operních hlasů. Alt a ...“
Honza: „Core...“

Třída: kvinta

Třídní učitelka: Mgr. Vendula Fringošová

Počet celkem: 30, z toho chlapců: 14, dívek: 16

Vyučující: Holcová (Č, Aj), Jansová (Aj), Slancová (Nj), Zahradníková (Nj), Johnová (ZSV), Hruška (D), Mašlová (Z), Fringošová (M), Žíla (Fy), Jelínková (Ch, Bi), Chalupa (IVT), Kubišová (IVT), Kubelková (Hv), Čapková (Vv), Fringošová (Tv), Janda (Tv)

Bartoš Martin, Bláhová Alžběta, Hlava Miroslav, Kadlec Filip, Kadlec Petr, Kadlecová Gabriela, Kadlecová Veronika, Klasová Aneta, Kohout Petr, Krupka Jaroslav, Kubů Stanislav, Kyznarová Daniela, Němečková Klára, Nesveda František, Peikerová Karolína, Počinková Kamila, Pojsl Lukáš, Prantl Jiří, Silovská Jana, Šobrová Markéta, Šochman Michal, Šochmanová Marie, Švecová Lucie, Švecová Stanislava, Švédová Renata, Tran Dinh Dung, Veselý Josef, Vlk Patrik, Vršecká Lucie, Žížková Klára

Během hodiny matematiky je venku slyšet strašné kňučení psa.

Petr Kohout: „Hm...dneska bude k obědu svíčková!“

Třída: sexta

Třídni učitelka: PhDr. Květa Rysová

Počet celkem: 24, z toho chlapců: 10, dívek: 14

Vyučující: Rysová (Č), Jansová (Aj), Křížová Z. (Aj), Slancová (Nj), Švarcová (Nj), Járová (ZSV), Sankotová (D), Leischnerová (Z), Krieg (M), Vaněček (Fy), Míková (Ch), Mašlová (Bi), Chalupa (IVT), Kubelková (Hv), Čapková (Vv), Janda (Tv), Plaček (Tv)

Bezpalc Zdeněk, Buchtele Pavel, Burdová Anna, Doležalová Monika, Fiňková Andrea, Harantová Hana, Janoutová Hana, Jiroušková Jitka, Kajtman Jan, Kalíšková Petra, Kocourková Radka, Kohout Lukáš, Kořánová Pavla, Králová Radka, Libenková Anna, Mareš Jan, Nikodem David, Ouředníková Petra, Pavlíková Kristina, Podlahová Klára, Požárek Martin, Rys Pavel, Telinger Petr, Veselý Jan

Pan Krieg: „Tak Petro...ty si připravíš tenhle příklad.“

Petra Kalíšková: „Ale pane učiteli! Ten je s hvězdičkou..“

Pan Krieg: „Vždyť má jenom jednu... Třeba alkohol má taky hvězdičky a čím víc, tím líp. Obecně platí, že nejlepší alkohol je s třemi a více.“

Teli: „Nó, třeba Metaxa!“

Pan Krieg: „Tak tříhvězdičková Metaxa se ani pít nedá...“

Třída: septima

Třídní učitel: Mgr. Jindřich Vaněček

Počet celkem: 29, z toho chlapců: 13, dívek: 16

Vyučující: Švarcová (Č), Panušková (Aj), Vachlerová (Aj, Aj-konv.), Křížová D. (Nj, Nj-konv.), Šimková (Nj), Járová (ZSV), Klichová (D), Mašlová (Z), Vaněček (M), Žíla (Fy), Trávníčková (Ch), Cvachová (Bi), Fringošová (Tv), Janda (Tv), Kůla (Aj-konv.), Sekyrka (Nj-konv.), Sankotová (D-sem.), Míková (Ch-sem.), Chaloupková (M-sem.), Žíla (M-sem.), Frantová (ZSV-sem.)

Behenská Jarmila, Brázda Filip, Černá Karolína, Francová Jana, Furišová Nikola, Grill Jiří, Gruberová Eva, Gruberová Martina, Hokrová Ivana, Horejšová Lenka, Hoštička Václav, Hynek Jan, Jarošová Veronika, Kalíšek Jan, Komrska Jan, Kovařík Václav, Kubů Jan, Malkusová Barbora, Maxa Tomáš, Peikerová Johana, Pejchal Michal, Pribol Robert, Silná Sandra, Sokolová Iveta, Staněk Milan, Švarcová Denisa, Uhlířová Tereza, Vacek Aleš, Veselá Michaela

Iveta má vykloubené rameno, při fyzice píše na tabuli levou rukou.

Pan Žíla: „No vida, ještě pár sportovních výkonů a budeš psát i nohama.”

Třída: oktáva

Třídni učitel: Mgr. Václav Kůla

Počet celkem: 23, z toho chlapců: 12, dívek: 11

Vyučující: Rysová (Č, Nj-konv.), Kůla (Aj, Aj-konv.), Sekyrka (Nj, ZSV), Slancová (Nj), Hruška (D, D-sem.), Krieg (M), Žíla (Fy), Míková (Ch, Ch-sem.), Mašlová (Bi, Bi-sem.), Janda (Tv), Plaček (Tv), Švarcová (Nj-konv.), Vaněček (Fy-sem.), Trávníčková (Ch-sem.), Jůzlová (M-sem.), Trojanová (Psy), Krynický (IVT-sem.), Frantová (ZSV-sem.), Járová (ZSV-sem.), Hlava (Z-sem.)

Bartošová Radka, Bublíková Irena, Carda Martin, Hajdušek Tomáš, Hanáček Vítězslav, Hes Josef, Klečka Ondřej, Kostěncová Jana, Košťál Jan, Košťál Jiří, Kovařík Petr, Křiváček Jiří, Libenková Marie, Majerová Kateřina, Mamiňák Miroslav, Míka Luděk, Mrázová Kristýna, Novák Luděk, Opavová Pavla, Polenová Jaroslava, Prokopová Martina, Slavatová Klára, Šmídová Jaroslava

Při hodině semináře probíráme univerzity a vzdělanost ve středověku.

Irena Bublíková : „Ale pane učiteli, vy jste ještě ze staré školy!“

Pan Hruška: „To by ses divila, já jsem prošel tolika školskými ústavy a tolika školskými reformami, až jsem z toho tumpachovej!“

Třída: 1.A

Třídní učitel: Mgr. František Kos

Počet celkem: 30, z toho chlapců: 12, dívek: 18

Vyučující: Kos (Č, Nj), Panušková (Aj), Zahradníková (Aj), Šimková (Nj), Johnová (ZSV, Tv), Sankotová (D), Samcová (Z), Žila (M), Chaloupková (Fy), Cvachová (Ch), Jelínková (Bi), Chalupa (IVT), Kubišová (IVT), Kubelková (Hv), Čapková (Vv), Janda (Tv)

Baloun Tomáš, Blatská Lenka, Čížková Andrea, Hiršmanová Hana, Hradský Ondřej, Hrochová Kristýna, Charvátová Nikola, Jáchimová Karolína, Janochová Barbora, Ježková Vendula, Jirsa Jiří, Karličková Hedvika, Klíma Karel, Kopáčová Hana, Kovalčík Ondřej, Kůsová Monika, Kůtová Květa, Mareš Vojtěch, Nejedlý Pavel, Novák Jaroslav, Nováková Martina, Novotná Jana, Ovsíková Klára, Pelc Václav, Poskočil Daniel, Slavíková Eva, Šimková Marie, Šulc David, Turková Barbora, Veselý Jan

Řešíme otázku výletu: Do Poříčí?

Bali: „Tam je plno.“

Jirka: „Tak k nám na louku, my ji tam máme hned vedle.“

Pan Kos: „Nooo, nebo k Jirsum na louku, uděláme si tam technopárty. Každý z domova přinese tranzistor a rozhejbeme Jirsum kukuřici!“

Třída: 1.B

Třídní učitelka: RNDr. Alena Trávníčková

Počet celkem: 30, z toho chlapců: 13, dívek: 17

Vyučující: Krásová (Č), Panušková (Aj), Slavíčková (Aj), Kos (Nj), Slancová (Nj), Frantová (ZSV), Klichová (D), Samcová (Z), Krynický (M), Vaněček (Fy), Trávníčková (Ch), Mašlová (Bi), Chalupa (IVT), Kubelková (Hv), Čapková (Vv), Fringošová (Tv), Johnová (Tv)

Augustín Pavel, Hanzlíková Šárka, Herman Jan, Hošek Vladislav, Houdek Lukáš, Chalupa Ondřej, Ježek Vojtěch, Kalianková Michaela, Kápl Václav, Kolářová Sandra, Koubová Lenka, Krejčová Zuzana, Marušová Pavla, Mráz David, Novák Jan, Pavlíčková Šárka, Poláčková Kristýna, Slavíková Veronika, Smolejová Jana, Soukupová Veronika, Sovová Monika, Strnadová Kateřina, Svačinová Petra, Svobodová Petra, Šmat Václav, Šobotníková Petra, Štorm Tomáš, Trávníčková Andrea, Turek Pavel, Urbánek Milan

Paní Slancová při němčině: „Vlád’o, po hodině půjdeš se mnou do kabinetu!!“

Vlád’a: „A co mi tam budete dělat? Dostanu na holou?“

Paní Slancová: „To uvidíš!“

Třída: 1.C

Třídní učitelka: Mgr. Zuzana Jůzlová

Počet celkem: 32, z toho chlapců: 11, dívek: 21

Vyučující: Kubelková (Č), Kůla (Aj), Zahradníková (Aj), Krásová (Nj), Švarcová (Nj), Johnová (ZSV), Klichová (D), Mašlová (Z), Jůzlová (M), Chaloupková (Fy), Jelínková (Ch), Cvachová (Bi), Chalupa (IVT), Kubišová (IVT), Kubelková (Hv), Čapková (Vv), Janda (Tv), Plaček (Tv)

Bláha Filip, Brabec Jan, Holínová Lenka, Homola Miroslav, Karešová Aneta, Kašpírková Jana, Keplová Nelly, Koebele Lýdie, Kotousová Andrea, Kovářová Michaela, Kriváčková Alice, Kučerová Pavla, Kučerová Šárka, Lešák Martin, Linhartová Nikola, Maršán Jakub, Moravec Dominik, Němec Josef, Neužil Petr, Pavlíková Tereza, Petříková Nikola, Roblová Eliška, Roblová Kateřina, Roučková Eva, Samcová Michaela, Solich Radek, Soukupová Ivana, Šenderová Lenka, Šilhanová Karolína, Šťovíčková Lucie, Švejda Vojtěch, Vaněček Jaromír

Petr při ZSV napůl spí na lavici, a tak se ho paní Johnová rozhodne probudit.

„Petrě, můžeš nám něco říct k pojmu spánek?“

Petr. „Jo.“

Paní Johnová: „A co?“

Petr: „Dobrou noc!“

Třída: 2.A

Třídní učitelka: Mgr. Jana Slancová

Počet celkem: 32, z toho chlapců: 13, dívek: 19

Vyučující: Kubelková (Č), Slavičková (Aj), Vachlerová (Aj), Slancová (Nj), Frantová (ZSV), Klichová (D), Samcová (Z), Vaněček (M), Žila (Fy), Trávníčková (Ch), Cvachová (Bi), Chalupa (IVT), Kubišová (IVT), Kubelková (Hv), Čapková (Vv), Johnová (Tv), Plaček (Tv)

Bečvářová Michaela, Benešová Barbora, Brožová Michaela, Černý Jiří, Ešnerová Aneta, Hříman Radek, Hůlovcová Tereza, Janoutová Alena, Jílek Jakub, Jonáš Libor, Kolářová Veronika, Kopalová Markéta, Kossúthová Eva, Krametbauer Michal, Maxa Hynek, Merašická Barbora, Mužíková Marcela, Nejedlá Michaela, Němec Jiří, Odvářková Kateřina, Papež Karel, Řezníková Martina, Schneedörfler Marek, Stošek Viktor, Šimáková Marie, Šípková Michaela, Štěrbík Matěj, Tetour Michael, Trefná Denisa, Vacek Martin, Vránová Veronika, Zrostlíková Anna

Paní Klichová při dějepisu: „Co, Marku, kolik ti v té době bylo?“

Marek: „Čtyři...“

Paní Klichová: „No, to jsi ještě tahal kačera, vid?“

Marek: „Já měl tatru...“

Po dvaceti minutách opět Marek: „Có? Jakže to bylo?“

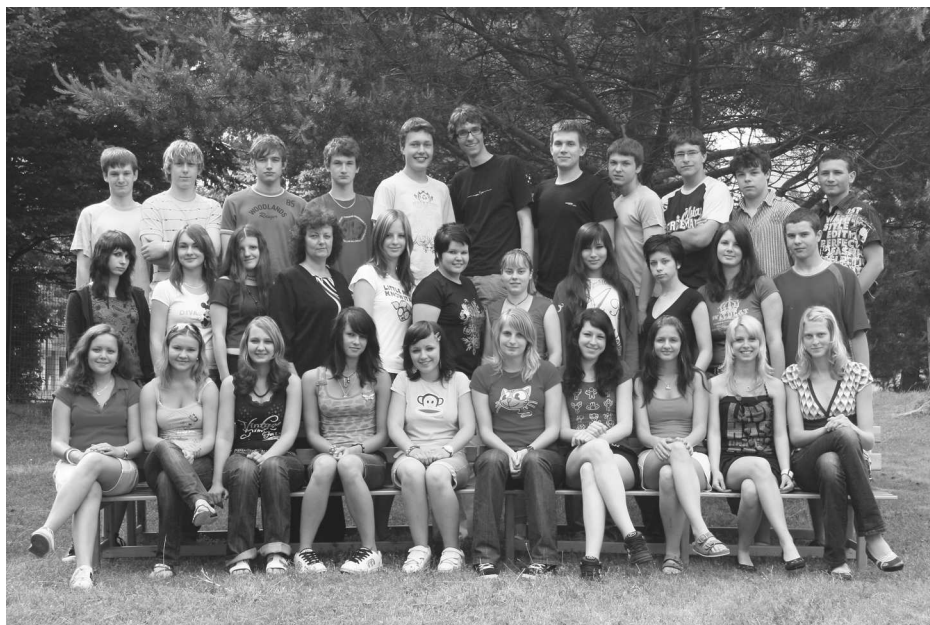
Paní Klichová: „No tys měl sice tatru, ale taky máš dlouhý vedení...“

Třída: 2.B

Třídní učitelka: RNDr. Milena Pavlíková

Počet celkem: 32, z toho chlapců: 12, dívek: 20

Vyučující: Švarcová (Č), Kůla (Aj), Slavičková (Aj), Křížová D. (Nj), Zahradníková (Nj), Johnová (ZSV, Tv), Klichová (D), Leischnerová (Z), Pavlíková (M), Chaloupková (Fy), Trávníčková (Ch), Mašlová (Bi), Chalupa (IVT), Kubišová (IVT), Kubelková (Hv), Čapková (Vv), Janda (Tv)

Babková Michaela, Bartošová Tereza, Benešová Ivana, Havlíčková Eliška, Hluchý Tomáš, Chyla Miroslav, Jůzlová Tereza, Kadlec Jakub, Kocúr David, Kochová Nicole, Krabač Tomáš, Krejčová Michaela, Křešnička Tomáš, Křišťanová Pavla, Kubelová Sandra, Lukešová Andrea, Matějka Šimon, Mráz Luděk, Náhunková Kateřina, Narovcová Monika, Opavová Michaela, Petlánová Tereza, Podlešák Ladislav, Předota Michal, Reisner František, Šipošová Eliška, Šmídová Tereza, Šolá Martina, Táborová Pavla, Tyrpekl Lukáš, Váňová Dominika, Žitná Eva

Při němčině probíráme příbuzenské vztahy.

Paní Zahradníková: „Tak, Terezo, řekněte: Až se Vaše sestra ožení, budete mít bratra.”

Třída: 2.C

Třídni učitelka: PaedDr. Zdeňka Křížová

Počet celkem: 32, z toho chlapců: 8, dívek: 24

Vyučující: Hruška (Č), Křížová Z. (Aj), Kos (Nj), Švarcová (Nj), Johnová (ZSV), Sankotová (D), Samcová (Z), Chaloupková (M), Vaněček (Fy), Trávníčková (Ch), Cvachová (Bi), Chalupa (IVT), Kubišová (IVT), Kubelková (Hv), Čapková (Vv), Janda (Tv), Plaček (Tv)

Blažková Helena, Brücklerová Pavla, Gabrielová Hana, Hájková Barbora, Haladová Michaela, Horejšová Martina, Horňáková Zuzana, Hromek Tomáš, Chalupská Lenka, Chval František, Junek Zdeněk, Kalíšová Monika, Kozáková Lucie, Kozmová Nikola, Krejčová Kateřina, Křivanec Jaroslav, Kučerová Tereza, Kurzová Ivana, Linhartová Klára, Mráz Josef, Navara Jan, Nováková Martina, Nýdlová Alžběta, Palečková Zuzana, Polánka Jan, Silovská Anna, Smolíková Veronika, Špátová Markéta, Ulm Lukáš, Vinterová Lucie, Vojtová Aneta, Zábranská Michaela

Při pokusech při fyzice se pan Vaněček ptá, co je ta stříbrolesklá kapalina v lahvičce. Stojí na ní „NaBr“, takže všichni odrecitujeme „bromid sodný“.

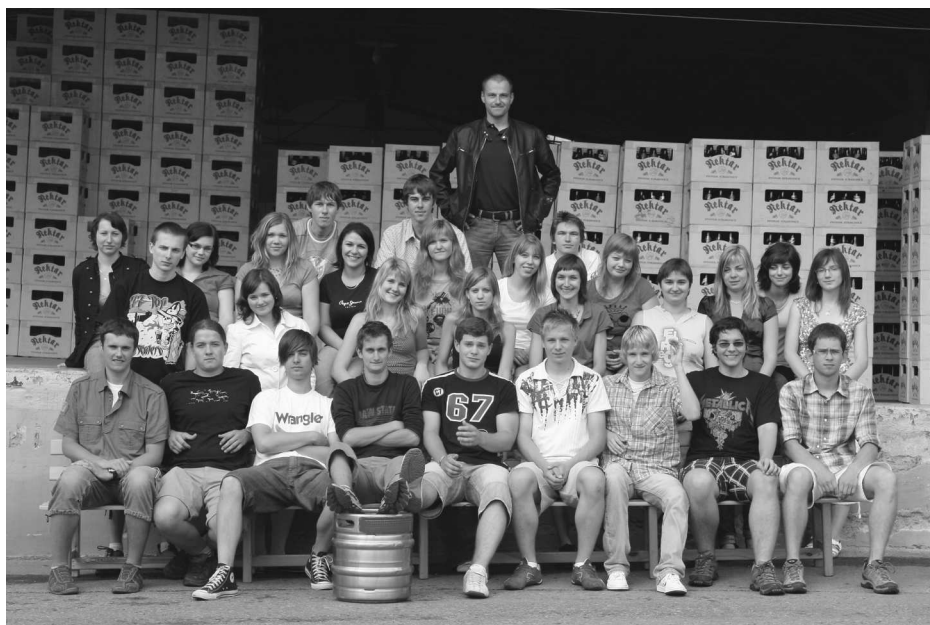
Pan učitel nás ale zklame: „Nene, to není bromid sodný, to je rtuť, to je tam proto, že rtuť se ve školách nesmí používat!“

Třída: 3.A

Třídní učitel: Mgr. Pavel Sekyrka

Počet celkem: 30, z toho chlapců: 15, dívek: 15

Vyučující: Hruška (Č), Holcová (Aj), Vachlerová (Aj, Aj-konv.), Sekyrka (Nj, ZSV, Nj-konv.), Sankotová (D, D-sem.), Mašlová (Z), Krieg (M, Fy), Trávníčková (Ch), Cvachová (Bi), Janda (Tv), Johnová (Tv), Rysová (Nj-konv.), Míková (Ch-sem.), Chaloupková (M-sem.), Žila (M-sem.), Frantová (ZSV-sem.)

Balíková Barbora, Baloun Richard, Blatský Martin, Brousil Miloslav, Čuřínová Lucie, Duspiva Jan, Fišerová Michaela, Gorčíková Jana, Jíchová Ivana, Kotrnochová Tereza, Koubek Filip, Kozohorská Hana, Křivanec Jan, Lávičková Adéla, Machník Tomáš, Mikešová Michaela, Pavlík Jan, Roub Jan, Rychtář Milan, Řezáčová Jana, Sladká Markéta, Slavíková Lenka, Slivoňová Hana, Soukup Miloslav, Šenkýř Jan, Vačkář Václav, Vávra Filip, Vlčková Martina, Vondrášková Eva, Zelenka Tomáš

Duspi čte anglický text a překládá:

„In an interview just before he died... - V rozhovoru po své smrti přiznal...“

Třída: 3.B

Třídni učitel: Mgr. Martin Krynický

Počet celkem: 30, z toho chlapců: 13, dívek: 17

Vyučující: Kubelková (Č), Holcová (Aj), Křížová Z. (Aj, Aj-konv.), Křížová D. (Nj), Šimková (Nj), Járová (ZSV), Sankotová (D, D-sem.), Leischnerová (Z), Krynický (M, Fy), Trávníčková (Ch), Jelínková (Bi), Janda (Tv), Johnová (Tv), Slavíčková (Aj-konv.), Sekyrka (Nj-konv.), Míková (CHS), Žila (M-sem.), Frantová (ZSV-sem.)

Bartuška Miroslav, Bažata Vladimír, Boudová Zuzana, Brožáková Kateřina, Frühauf Daniel, Hálová Lenka, Havrdová Radana, Hochová Tereza, Holíková Gabriela, Holub Marek, Homolka Vojtěch, Homolková Anna, Hromádka Zdeněk, Jirsová Lucie, Karešová Petra, Kitnerová Petra, Košner Radim, Kramlová Kateřina, Kuchtová Michaela, Lebrová Zuzana, Mikešová Jana, Potužník Ondřej, Prixová Marie, Stará Michaela, Šafránek Jakub, Štěpaník Radim, Štěpánková Kateřina, Vavřinec Jan, Veselý Pavel, Zacharda Patrik

Zuzka B.: „Kdyby žádný náboženství nebylo, byl by SVATEJ klid.“

Třída: 3.C

Třídní učitelka: Mgr. Milena Šimková

Počet celkem: 29, z toho chlapců: 7, dívek: 22

Vyučující: Šimková (Č, Nj), Křížová Z. (Aj), Vachlerová (Aj), Kos (Nj), Járová (ZSV), Sankotová (D, D-sem.), Leischnerová (Z), Pavlíková (M), Krieg (Fy), Míková (Ch, Ch-sem.), Cvachová (Bi), Johnová (Tv), Plaček (Tv), Jansová (Aj-konv.), Křížová Z.(Aj-konv.), Slavičková (Aj-konv.), Křížová D. (Nj-konv.), Sekyrka (Nj-konv.), Chaloupková (M-sem.), Žíla (M-sem.), Frantová (ZSV-sem.)

Egerová Radka, Faměrová Karolína, Francová Magda, Frčková Ladislava, Hlavová Kristýna, Hodoušek Radek, Káchová Veronika, Kašparová Lýdie, Komín Ondřej, Koubková Hana, Lebedová Lucie, Lešáková Jana, Marek Karel, Matejová Kateřina, Nárovec Michal, Nová Marie, Novák Ondřej, Opavová Tereza, Pavlová Veronika, Pech Lukáš, Píbllová Aneta, Straka Jakub, Stulíková Aneta, Špetová Aneta, Štěpková Klára, Švehlová Eva, Touchová Valentina, Vojtová Magdaléna, Votavová Lucie

Tafkinc: „Pane učiteli, co je to ta šipečka na tabuli?“

Pan Krieg: „To je pí.“

Po chvíli opět pan Krieg: „A kdybys nevěděla, Lucie, tak tahle šibenička, to je odmocnina.“

Třída: 4.A

Třídní učitel: Mgr. Miroslav Hruška

Počet celkem: 27, z toho chlapců: 10, dívek: 17

Vyučující: Hruška (Č), Jansová (Aj), Křížová Z. (Aj, Aj-konv.), Krásová (Nj, Nj-konv.), Křížová D. (Nj), Sekyrka (ZSV), Sankotová (D), Jůzlová (M, M-sem.), Žila (Fy), Trávníčková (Ch, Ch-sem.), Jelínková (Bi, Bi-sem.), Fringošová (Tv), Plaček (Tv), Švarcová (Nj-konv.), Rysová (Č-sem.), Mašlová (Bi-sem.), Hruška (D-sem.), Vaněček (Fy-sem.), Míková (Ch-sem.), Samcová (M-sem.), Trojanová (Psy), Krynický (IVT-sem.), Čapková (Vv-sem.), Frantová (ZSV-sem.), Hlava (Z-sem.)

Bartoš Jakub, Bláhová Jana, Blovský Viktor, Fišerová Hana, Hodonický Václav, Hollmanová Petra, Hrubá Tereza, Chovítek Šimon, Johnová Zuzana, Karasová Kristýna, Kočí Luboš, Kossúth Michal, Křivanec Ondřej, Kurková Veronika, Mareš Lukáš, Maroušková Růžena, Nejedlá Renáta, Říská Monika, Slavíková Kamila, Šolar Zdeněk, Švehla Vít, Tomanová Kristýna, Topková Eliška, Vacková Petra, Valná Andrea, Vojíková Marie, Zborníková Monika

„Ich werde heiraten.“

Venca překládá: „Budu se ženit.“ Po chvíli: „Já se nebudu ženit ani vdávat.“ Šimon:

„Ty se budeš registrovat, vid’?“

Třída: 4.B

Třídní učitelka: Mgr. Alena Klichová

Počet celkem: 30, z toho chlapců: 11, dívek: 19

Vyučující: Rysová (Č, Č-sem.), Jansová (Aj), Panušková (Aj, Aj-konv.), Sekyrka (Nj), Zahradníková (Nj, Aj-konv.), Frantová (ZSV), Klichová (D-sem.), Fringošová (M), Krynický (Fy), Míková (Ch, Ch-sem.), Jelínková (Bi, Bi-sem.), Janda (Tv), Plaček (Tv), Švarcová (Nj-konv.), Mašlová (Bi-sem.), Vaněček (Fy-sem.), Trávníčková (Ch-sem.), Jůzlová (M-sem.), Samcová (M-sem.), Trojanová (Psy), Krynický (IVT-sem.), Čapková (Vv-sem.), Frantová (ZSV-sem.), Járová (ZSV-sem.), Hlava (Z-sem.)

Blatský David, Broulím Jaroslav, Částka Kamil, Červinka Martin, Doskočilová Eliška, Drnková Jana, Dubědová Tereza, Fleissig Jan, Harášková Dominika, Hrdinová Petra, Hrdličková Zdeňka, Jariabková Markéta, Ježková Tereza, Kadaňová Magdaléna, Kopp Filip, Kořánová Bohuslava, Kozlík Jakub, Kuneš Michal, Lukešová Petra, Nejedlá Eva, Novotná Nikola, Pahorecký Jan, Pavlík Petr, Popelková Lenka, Rabová Markéta, Radová Jana, Schánělec Jan, Schirlová Zuzana, Vlasáková Kateřina, Vokáčová Lenka

Pan Krynický o fyzice zapisuje do třídnice:

Krýňa: „Ty vago, já sem se zapsal, že chybim... Chybí někdo z vás, abych tam nebyl sám?“

Třída: 4.C

Třídni učitelka: Eva Vachlerová

Počet celkem: 29, z toho chlapců: 8, dívek: 21

Vyučující: Kos (Č), Vachlerová (Aj, Aj-konv.), Rysová (Nj, Č-sem.), Šimková (Nj), Frantová (ZSV), Klichová (D, D-sem.), Jůzlová (M, M-sem.), Žila (Fy), Míková (Ch), Jelínková (Bi, Bi-sem.), Fringošová (Tv), Janda (Tv), Panušková (Aj-konv.), Zahradníková (Aj-konv.), Krásová (Nj-konv.), Švarcová (Nj-konv.), Mašlová (Bi-sem.), Vaněček (Fy-sem.), Trávníčková (Ch-sem.), Trojanová (Psy), Krynický (IVT-sem.), Čapková (Vv-sem.), Frantová (ZSV-sem.), Hlava (Z-sem.)

Augustinová Michaela, Bezpalcová Eva, Filipová Marie, Fridrichovská Iveta, Hajko Ondřej, Hraničková Zuzana, Hrušková Monika, Chalupská Martina, Kočová Dominika, Korbelová Jaroslava, Kotšmířová Alena, Krejčová Jaroslava, Linhartová Martina, Lusková Michaela, Mikolášek Petr, Nevoralová Lada, Niebauerová Eva, Posavádová Lucie, Procházka Vít, Sedláková Lucie, Sorokanets Viktoriya, Šitner Marek, Švecová Tereza, Trojan Ivo, Tuháčková Kateřina, Turnerová Karolína, Týma Ondřej, Vinter Lukáš, Vondrovský Václav

Víť'a: „Vy jste tady jako ten předseda vlády...“

Pan Kos: „No to jste mě urazil! Když si představím, kdo tam teď sedí...“

Výsledky přijímacího řízení pro školní rok 2008/2009

Osmileté studium:

První termín	21. 4. 2008
Počet přihlášených	38
Počet přijatých	30

Kritéria k přijetí:

1. Dosažení 1 bodu v každém z testů: obecné studijní předpoklady (OSP), matematika (Ma) a český jazyk (Čj). Žáci, kteří nesplnili toto kritérium, nemohou být přijati.
2. Pořadí žáků bude určeno na základě součtu bodů získaných v jednotlivých testech a bodů za školní prospěch, olympiády a výstupní hodnocení (body ZŠ).
3. Celkový možný počet bodů je $500 = 100\%$, maximální počet v jednotlivých testech je následující:

Testy	počet otázek	body	%
OSP	60	240	48,00 %
MA	30	120	24,00 %
Čj	40	100	20,00 %
Body za ZŠ			
Známky	15	15	3,00 %
Olympiády	15	15	3,00 %
Výstupní hodnocení	10	10	2,00 %
Celkem		500	100,00 %

Body ZŠ (max. 40 bodů) = součet bodů za prospěch, umístění v okresních a krajských olympiádách ve školním roce 2007/08 a za výstupní hodnocení:

prospěch: max. 15 bodů (první pololetí 5. ročníku ZŠ)

za každou chvalitebnou známku odečet 2 bodů

a každou dobrou známku odečet 3 bodů

olympiády: max. 15 bodů okresní kola: 1. místo + 5 bodů

2. místo + 3 body

3. místo + 1 bod

krajská kola: 1. místo +10 bodů

2. místo + 7 bodů

3. místo + 5 bodů

4. místo + 4 body

5. místo + 3 body

výstupní hodnocení	10 bodů	hodnocení je kladné, ZŠ doporučuje žáka ke studiu na gymnáziu
	5 bodů	hodnocení obsahuje klady i zápory, není z něho patrné, zda má žák předpoklady ke studiu na gymnáziu
	0 bodů	z hodnocení vyplývá, že má žák velmi malé předpoklady ke studiu na gymnáziu

5. V případě stejného výsledku rozhoduje o přijetí:
- vyšší počet bodů získaný v testu OSP
 - vyšší počet bodů získaný z matematického testu
 - vyšší počet bodů získaný za prospěch, olympiády a výstupní hodnocení ze ZŠ

Přijímací zkouška osmileté studium

Přijímací zkoušku z obecných studijních předpokladů, českého jazyka a matematiky připravila společnost SCIO, originální znění podléhá ochraně autorských práv, bližší informace lze najít na internetové adrese www.scio.cz, přehled testů a ukázky na adrese www.scio.cz/skoly/pss/pzss_testy.asp.

Ve školním roce 2008/2009 do primy po úspěšně vykonaných přijímacích zkouškách nastoupí:

Bačovčinová Marie, ZŠ Povážská
Dubský Jan, ZŠ Dukelská
Hanzelín Filip, ZŠ Povážská
Herdová Gabriela, ZŠ Čelakovského
Hlouchová Hana, ZŠ Poděbradova
Hradil Oldřich, ZŠ Dukelská
Chvostová Magdalena, ZŠ Malenice
Jankovec Adam, ZŠ Čelakovského
Jelínek Martin, ZŠ Poděbradova
Klímová Hana, ZŠ Čelakovského
Krlíš Lukáš, ZŠ Povážská
Kursch Vojtěch, ZŠ Povážská
Lávičková Anna, ZŠ Dukelská
Manová Šárka, ZŠ Dukelská
Máška Jiří, ZŠ Čelakovského

Matoušková Kateřina, ZŠ Čelakovského
Miková Eliška, ZŠ Poděbradova
Náhlík Richard, ZŠ Dukelská
Neužil Adam, ZŠ Čelakovského
Razak Karim, ZŠ Dukelská
Rysková Kateřina, ZŠ Čelakovského
Soukup Kamil, ZŠ Čelakovského
Škoda David, ZŠ Povážská
Štér Václav, ZŠ Měritice
Tůma Jan, ZŠ Čelakovského
Uhlíková Daniela, ZŠ Čelakovského
Vargová Simona, ZŠ Čelakovského
Voldánová Adéla, ZŠ Štěrkeň
Zábranská Dora, ZŠ Čestice
Zimanzl Tomáš, ZŠ Dukelská

Čtyřleté studium

První termín	21. 4. 2008
Počet přihlášených	106
Počet přijatých	90

Kritéria k přijetí:

1. Žáci, kteří měli maximálně dvě chvalitebné na vysvědčeních v 1. pololetí osmé třídy, v 2. pololetí osmé třídy a v 1. pololetí deváté třídy, přijímací zkoušku nekonají.
2. Dosažení 1 bodu v každém z testů: obecné studijní předpoklady (OSP), matematika (Ma) a český jazyk (Čj). Žáci, kteří nesplnili toto kritérium, nemohou být přijati.
3. Pořadí žáků bude určeno na základě součtu bodů získaných v jednotlivých testech a bodů za školní prospěch, olympiády a výstupní hodnocení (body ZŠ).
4. Celkový možný počet bodů je $500 = 100 \%$, max. počet v jednotlivých testech je následující:

Testy	počet otázek	body	%
OSP	60	240	48,00 %
MA	30	120	24,00 %
Čj	40	100	20,00 %
Body za ZŠ			
Známky	15	15	3,00 %
Olympiády	15	15	3,00 %
Výstupní hodnocení	10	10	2,00 %
Celkem		500	100,00 %

5. Body ZŠ (max. 40 bodů) = součet bodů za prospěch, umístění v okresních a krajských olympiádách ve školním roce 2007/08 a za výstupní hodnocení:

prospěch: max. 15 bodů (první pololetí 9. ročníku ZŠ)

za každou chvalitebnou známku odečet 2 bodů

za každou dobrou známku odečet 3 bodů

olympiády: max. 15 bodů okresní kola:

1. místo + 5 bodů

2. místo + 3 body

3. místo + 1 bod

krajská kola:

1. místo +10 bodů

2. místo + 7 bodů

3. místo + 5 bodů

4. místo + 4 body

5. místo + 3 body

výstupní hodnocení	10 bodů	hodnocení je kladné, ZŠ doporučuje žáka ke studiu na gymnáziu
	5 bodů	hodnocení obsahuje klady i zápory, není z něho patrné, zda má žák předpoklady ke studiu na gymnáziu
	0 bodů	z hodnocení vyplývá, že má žák velmi malé předpoklady ke studiu na gymnáziu

5. V případě stejného výsledku rozhoduje o přijetí:
vyšší počet bodů získaný v testu OSP
vyšší počet bodů získaný v matematickém testu
vyšší počet bodů získaný za prospěch, olympiády a výstupní hodnocení ze ZŠ

Přijímací zkouška - čtyřleté studium

Přijímací zkoušku z obecných studijních předpokladů, českého jazyka, matematiky a cizího jazyka připravila společnost SCIO, originální znění podléhá ochraně autorských práv, bližší informace lze najít na internetové adrese www.scio.cz, přehled testů a ukázky na adrese www.scio.cz/skoly/pss/pzss_testy.asp

Ve školním roce 2008/2009 do prvních ročníků čtyřletého studijního cyklu po úspěšně vykonaných přijímacích zkouškách nastoupí:

Andrle Jan, ZŠ Dukelská
Bambásková Kateřina, ZŠ Dukelská
Bílková Lucie, ZŠ Dukelská
Bláhová Šárka, ZŠ TGM Blatná
Boř David, ZŠ Povážská
Boušková Dagmar, ZŠ Volyně
Božková Radka, ZŠ Volyně
Broulim David, ZŠ Povážská
Brousilová Klára, ZŠ Tylova Písek
Brušáková Nikola, ZŠ Čelakovského
Brůžková Jana, ZŠ Komenského,
Horažďovice
Červená Lucie, ZŠ Poděbradova
Danielová Nikola, ZŠ TGM Blatná
Elgr Antonín, ZŠ Dukelská
Formánková Aneta, ZŠ Dukelská
Gaierová Věra, ZŠ Dukelská
Hanzlová Monika, ZŠ Poděbradova
Harnisch David, ZŠ Dukelská
Hlavajčík Tomáš, ZŠ Čelakovského
Hlavatý Ondřej, ZŠ Čelakovského
Holáková Natálie, ZŠ Čelakovského

Horynová Eva, ZŠ Záboří
Hořejší Barbora, ZŠ Poděbradova
Chod Jakub, ZŠ Povážská
Chvátal Petr, ZŠ TGM Blatná
Ivasiv Kateryna, ZŠ Volyně
Jandová Barbora, ZŠ Radomyšl
Jeníček Petr, ZŠ JAK Blatná
Jeníčková Lucie, ZŠ Poděbradova
Jirsa Lukáš, ZŠ Povážská
Káchová Kateřina, ZŠ Sedlice
Kala Petr, ZŠ Dukelská
Kalbáčová Jana, ZŠ Záboří
Kapounová Lucie, ZŠ Povážská
Kašparová Barbora, ZŠ Čelakovského
Klukanová Barbora, ZŠ Komenského,
Horažďovice
Kolenčík Drahomír, ZŠ Čelakovského
Kovárna Jaroslav, ZŠ Poděbradova
Krapsová Jitka, ZŠ Poděbradova
Krlíšová Zdeňka, ZŠ Povážská
Krupková Radka, ZŠ Volyně
Kubele Michal, ZŠ Dukelská

Kubičková Monika, ZŠ Poděbradova
 Kuděj Jan, ZŠ Katovice
 Kuncipálová Kateřina, ZŠ Poděbradova
 Kurzová Andrea, ZŠ Záboří
 Kůsová Lenka, ZŠ TGM Blatná
 Levá Jana, ZŠ Povážská
 Malá Pavlína, ZŠ Katovice
 Malčík Vojtěch, ZŠ Povážská
 Maroušek Pavel, ZŠ Komenského,
 Horažďovice
 Matoušková Veronika, ZŠ Čelakovského
 Mazanec Adam, ZŠ Blatenská,
 Horažďovice
 Melichar Bohumil, ZŠ Poděbradova
 Miltová Lucie, ZŠ JAK Blatná
 Mráz Petr, ZŠ Povážská
 Náprstková Michaela, ZŠ Čelakovského
 Oberfalcer Filip, ZŠ Poděbradova
 Ouředníková Barbora, ZŠ Dukelská
 Ouředníková Martina, ZŠ Čestice
 Pasovská Petra, ZŠ Čelakovského
 Pelešková Kristýna, ZŠ Poděbradova
 Pincová Pavlína, ZŠ JAK Blatná
 Polanka Martin, ZŠ Čelakovského
 Příbář Filip, ZŠ Volyně
 Pýcha Jaroslav, ZŠ TGM Blatná

Rychtářová Olga, ZŠ Štěkeň
 Samec Jakub, ZŠ Katovice
 Samec Matěj, ZŠ Katovice
 Sedláček Ondřej, ZŠ JAK Blatná
 Soukupová Magdalena, ZŠ Katovice
 Sovová Alena, ZŠ Čestice
 Stögerová Christiana, ZŠ Poděbradova
 Suchá Lucie, ZŠ Čestice
 Svobodová Dana, ZŠ Dukelská
 Šimek Filip, ZŠ Volyně
 Šísl Václav, ZŠ Poděbradova
 Škopková Monika, ZŠ Vacov
 Škulková Eva, ZŠ Dukelská
 Švecová Nikol, ZŠ Čelakovského Písek
 Trojan Jiří, ZŠ Dukelská
 Trojanová Alžběta, ZŠ Čelakovského
 Truhlářová Eva, ZŠ Komenského,
 Horažďovice
 Tvrdá Tereza, ZŠ JAK Blatná
 Vachuška Alexander, ZŠ Blatenská,
 Horažďovice
 Vincíková Anna, ZŠ Šumavské Hoštice
 Vojík Jiří, ZŠ Katovice
 Vondrysová Lucie, ZŠ Čelakovského
 Wieser Jan, ZŠ Poděbradova
 Zbíral Jakub, ZŠ JAK Blatná

Po přijímacím řízení v roce 2009 budou otevřeny tři třídy ve čtyřletém studijním cyklu a jedna třída v osmiletém studijním cyklu.

Internetové stránky k přijímacím zkouškám naleznete na adrese
www.scio.cz/in/2ss/pzscio/info.asp.

Projekt “Zmizelí sousedé”

Přijetí studentů Gymnázia na ambasádě státu Izrael v Praze

Setkání s ministrem kultury ČR Mgr. Václavem Jehličkou a senátorem Ing. Josefem Kalbáčem na půdě Gymnázia Strakonice

Projekt “Se studentskou kamerou za kulturou a přírodou Norska i Čech”
Přijetí na Městském úřadě ve Strakonici

Přijetí na Kraském úřadě v Českých Budějovicích

Konzultace témat projektu ve Strakonících

Souboj v Senjatrollet, u největšího trolla na světě

Posezení v “lavvo” - tradičním obydlí Sámů

V Polar ZOO - nejsevernější ZOO na světě

Kalendárium školního roku 2007 - 2008

3. 9.	Slavnostní zahájení školního roku 2007/2008	
10. – 14. 9.	Sportovně-turistický kurz, Nová Pec	3.C
10.9.	Exkurze do Jaderné elektrárny Temelín	2.C
11.9.	S tebou o tobě – beseda s paní Galátovou	dívky 1. r + kvinta
11.9	S tebou o tobě – beseda s paní Galátovou	dívky prima
12.9.	Exkurze do Prahy - výstavy: „Jan Zrzavý“, „Emil Filla“	seminář Vv, zájemci
14.9.	Exkurze do Šmidingerovy knihovny, Strakonice	1.C
19.9.	Beseda „100% Kuba“ - audiovizuální pořad agentury Pohodáři, MěDK Strakonice	kvarta, kvinta, 1.A, 1.B, 1.C, sexta, 2.A, 2.B, 2.C, septima, 3.A, 3.B, 3.C
20.9.	Dějepisná exkurze – Klatovy: barokní lékárna U Bílého jednorožce, katakomby, Černá věž, Zwiesel: Výstava „Bavorsko-Čechy: 1 500 let sousedství“	seminář z dějepisu. 4. r.
21.9.	Exkurze do Šmidingerovy knihovny, Strakonice	kvinta
21.9.	Slavnostní otevření atletického stadionu	septima, 3.B
21. – 23. 9.	Setkání s kolegy z Gymnázia Nabburg ve Strakonících	
27.9.	Exkurze z chemie - Amylex Horažďovice	3.A, 3.B
2.10.	Exkurze do Šmidingerovy knihovny, Strakonice	1.B
4.10.	Exkurze ze ZSV do ÚSP „Petra“ Mačkov	sexta
4.10.	Exkurze do Prahy: výstava „Bodies“	oktáva
10.10.	Exkurze do Vídně: Schönbrunn, okružní jízda městem, procházka centrem, Hundertwasserhaus, Prater	2.A, zájemci
18.10.	Exkurze k soudnímu jednání Okresního soudu Strakonice	septima
22.10.	Exkurze do Šmidingerovy knihovny, Strakonice	1.A
23.10.	Vývoj rockové hudby – kino Oko, Strakonice	tercie, kvarta, 1.A, 1.B, 1.C
23.10.	Burza středních škola a Den otevřených dveří Gymnázia Strakonice	
30.10.	Informační schůzka o možnosti vykonání národních srovnávacích zkoušek SCIO s paní Soňou Hřídellovou	oktáva, 4.A, 4.B, 4.C

30.10.	Beseda s ředitelem humanitární společnosti ADRA Janem Bártou	1.B, 1.C, 2.B
31.10.	Zahájení projektu „Zmizelí sousedé“ s lektorkou Židovského vzdělávacího centra v Praze paní E. Kuželovou	sem. ze ZSV 4.r a účastníci projektu ze 3.A
6.11.	Beseda o protidrogové prevenci - K-centrum Strakonice	kvinta, 1.A, 1.B, 1.C
7.11.	Exkurze do Prahy - Olšanské hřbitovy, krypta sv. Cyrila a Metoděje	3.A
14.11.	Divadelní představení v anglickém jazyce: Ch. Dickens: Vánoční pohádka - DK Metropol Č. Budějovice	zájemci
15.11.	Exkurze do Poslanecké sněmovny a Senátu ČR, Praha	seminář ze ZSV 4.r
16.11.	Exkurze do Hornického muzea, Příbram	kvarta
22.11.	Divadelní představení „Strakonický dudák“ - Divadelní spolek Čelakovský, MěDK, Strakonice	tercie, kvarta, kvinta, 1.A, 1.B, 1.C, sexta, 2.A, 2.B, 2.C
26. 11.	Čtvrtletní pedagogická rada	
27.11.	Filmové představení „Maharal“ - kino Oko, Strakonice	prima, sekunda, tercie
3. 12.	Třídní schůzky	
5.12.	Mikulášská nadílka v Gymnáziu Strakonice	prima, kvarta, 1.A, 1.B, 1.C
6.12.	Filmové představení „Starci na chmelu“ - kino Oko, Strakonice	kvinta, 1.A, 1.B, 1.C
6.12.	Účast na soudním jednání Okresního soudu Strakonice	3.B
6.12.	Filmové představení „Starci na chmelu“ - kino Oko, Strakonice	sexta, 2.A, 2.B, 2.C
11.12.	Filmové představení „Petrolejové lampy“ - kino Oko, Strakonice	oktáva, 4.A, 4.B, 4.C
11.12.	Filmové představení „Petrolejové lampy“ - kino Oko, Strakonice	septima, 3.A, 3.B, 3.C
12.12.	Exkurze do Norimberku, SRN - Schwurgerichtssaal, centrum města, vánoční trh, Muzeum německých drah	zájemci
14.12.	Beseda s ing. J.Kupkou: Strakonický hrad - sakrální architektura	seminář z Vv
17.12.	Vánoční koncert pěveckého sboru Gymnázia - MěDK, Strakonice	prima, 1.A, 1.B, 1.C

20.12.	Beseda o Egyptě s Jitkou Beranovou, průvodkyní cestovní kanceláře Exim Tours	1.B, 1.C
21.12.	Beseda s M. Žitným: O starých Keltech	semináře z dějepisu 4.r
21.12.	Program divadelní společnosti PROMO CULTURE K. Vary:“Vývoj divadla“, Gymnázium Strakonice	septima, 3.A, 3.B, 3.Coktáva, 4.A, 4.B, 4.C
21.12.	Beseda s M. Žitným: O Starých Keltech	1.B, 1.C, D sem 4. r.
21.12.	Beseda o Egyptě s Jitkou Beranovou, průvodkyní cestovní kanceláře Exim Tours	seminář z dějepisu 4. roč., 4.B, 4.C
13.- 20.1.	Sportovně-turistický kurz - Rokytnice nad Jizerou, Krkonoše	3.B
15.1.	Exkurze k soudnímu jednání Okresního soudu Strakonice	3.C
20. – 27. 1.	Lyžařský výcvikový kurz - Pec pod Sněžkou, Krkonoše	sekunda + část 1.B
20. – 21. 1.	Lyžařský výcvikový kurz - Hochficht, Rakousko	1.A + část 1.B
25.1.	Beseda s M. Žitným: O starých Keltech	skupina Vv2 (část 2.B + část 2.C)
28. 1.	Pololetní pedagogická rada	
29.1.	Testování žáků 9. tříd ZŠ a kvart víceletých gymnázií	kvarta
31. 1.	Ukončení 1. pololetí, předání pololetních vysvědčení	
1. 2.	Maturitní ples 4.B, MěDK Strakonice	4.B
8. 2.	Maturitní ples oktávy, MěDK Strakonice	oktáva
13.2.	Přijetí u velvyslance státu Izrael, prezentace projektu „Zmizelí sousedé“, Praha	3.A
14.2.	Exkurze k soudnímu jednání Okresního soudu Strakonice	3.B
16. 2.	Maturitní ples 4.A, MěDK Strakonice	4.A
18.2.	Exkurze do Pedagogicko-psychologické poradny Strakonice	seminář ze ZSV - 3. r.
18.2.	Divadelní představení v anglickém jazyce: Oscar Wilde: The Canterville Ghost, České Budějovice	zájemci
18.2.	Beseda s psycholožkou dr. Adélou Doležalovou, Pedagogicko-psychologická poradna Strakonice	seminář ze ZSV 3. r.
19.2.	Filmové představení „Obsluhoval jsem anglického krále“ - kino Oko, Strakonice	oktáva, 4.A, 4.B, 4.C, septima, 3.A, 3.B, 3.C

21.2.	Přednáška z fyziky: Experimentální výzkum nízkoteplotního plazmatu - prof. RNDr. Petr Špatenka, CSc., vedoucí katedry fyziky PF JU; Gymnázium Strakonice	septima + seminář z fyziky 4.r
4.3.	Filmové představení „Kučec benátský“ - kino Oko, Strakonice	kvarta, 1.A, 1.B, 1.C
5.3.	Filmové představení „Kučec benátský“ - kino Oko, Strakonice	kvinta, sexta, 2.A, 2.B, 2.C
6.3.	Exkurze k soudnímu jednání Okresního soudu Strakonice	kvarta
9. – 14. 3.	Lyžařský výcvikový kurz, Hochficht, Rakousko	část 1.C a kvinty
29. 2.	Maturitní ples 4.C, MěDK Strakonice	4.C
29.3.-6.4.	Projekt „Se studentskou kamerou za kulturou a přírodou Norska i Čech“ - pobyt norských studentů ve Strakonici: Strakonice, České Budějovice, Lomec, Holašovice...	účastníci projektu
31.3. – 6. 4.	Žáci partnerského Gymnázia Nabburg ve Strakonici: Strakonice, Praha, České Budějovice, Šumava	vybraní studenti
7. 4.	Čtvrtletní pedagogická rada	
8.4.	Maturitní písemná práce z českého jazyka	oktáva, 4.A, 4.B, 4.C
10.4.	Beseda o vězeňství s vězeňským psychologem a mluvčím věznice v Č. Budějovicích PhDr. J. Hálou	3.C, septima
10.4.	Prezentace projektu „Zmizelí sousedé“ u sponzorské firmy Passerinvest Group, Praha	3.A
10.4.	Beseda o vězeňství s vězeňským psychologem a mluvčím věznice v Č. Budějovicích PhDr. J. Hálou	3.C, septima
11.4.	Filmové představení „Občan Havel“ - kino Oko, Strakonice	2.B, 2.C, septima, 3.A, 3.B, 3.C
11.4.	Filmové představení „Občan Havel“ - kino Oko, Strakonice	kvinta, 1.A, 1.B, 1.C, sexta, 2.A
14.4.	Třídní schůzky	
17.4.	Přednáška o daňové problematice - ing. M. Píchová, Finanční úřad Strakonice	seminář ze ZSV 4.r
18.4.	Praktická maturitní zkouška z výtvarné výchovy	
18. – 25. 4.	Žáci Gymnázia Strakonice v partnerském gymnáziu v Nabburgu: Nabburg, Schwandorf, Regensburg, Nürnberg	

21.4.	Exkurze do čističky odpadních vod, Strakonice	kvinta, sexta
21.4.	Přijímací zkoušky do Gymnázia Strakonice	
21.4.	Výchovný koncert - Adamusovo trio - Hudební styly od baroka po romantismus	kvarta, 1.A, 1.B, 1.C, 2.A, 2.B, 2.C
21.4.	Exkurze do Prahy – Divadlo Na Zábřadlí: Gazdina roba, prohlídka divadla, Židovské muzeum	septima, 3.C
21.4.	Exkurze do Plzně - Pivovarské muzeum: Zapomenutá řemesla, návštěva zoologické zahrady	sekunda
21.4.	Beseda se sociální pracovnící Štěpánkou Kovářikovou: Náplň práce psychologa a sociálního pracovníka, problémy v rodině	seminář ze ZSV 3. r.
29.4.	Filmové představení „Nicholas Winton: Síla lidskosti“- kino Oko, Strakonice	sexta, 2.A, 2.B, 2.C, septima, 3.A, 3.B
30.4.	Exkurze do Jaderné elektrárny Temelín	3.C
6.5.	Exkurze do Plzně - návštěva zoologické zahrady	prima
8.5. a 12.5.	Pedagogická rada pro čtvrté ročníky	
6. – 13. 5.	Projekt „Se studentskou kamerou za kulturou a přírodou Norska i Čech“ - pobyt našich studentů v Norsku: Sjøvegan, ostrov Senja, Narvik, laponská vesnička...	účastníci projektu
13.5.	Beseda k filmu „Nicholas Winton: Síla lidskosti“ se Zdeňkem Tulisem, dramaturgem a vedoucím VVP Loterie života	sexta, 2.A, 2.B, 2.C
13. – 16. 5.	Exkurze do koncentračního tábora Osvětim, Krakow, Wieliczka, Ostravsko	3.A
14.5.	Exkurze do Prahy - NG Veletržní palác: Moderní francouzské umění, Rakouský expresionismus, Vyšehrad	2.A
19. – 23. 5.	Ústní maturitní zkoušky	4.B, 4.C
23. 5.	Slavnostní předávání maturitních vysvědčení, Kapitulní síň strakonického hradu	4.B, 4.C
26. – 30. 5.	Ústní maturitní zkoušky	4.A, oktáva
26. – 30. 5.	Cykloturistický kurz - Nová Pec	septima
29. – 30. 5.	Školní výlet - Vltava	3.B
29. – 31. 5.	Školní výlet - Zátouň	prima
30. 5.	Slavnostní předávání maturitních vysvědčení, Kapitulní síň strakonického hradu	4.A, oktáva
2. – 6. 6.	Cykloturistický kurz - Vranovská přehrada	3.A

3.6.	Exkurze do Tábora: Husitské dny, Husitské muzeum	sekunda
3. – 4. 6.	Školní výlet + exkurze - Netolice	2.C
5. – 7. 6.	Školní výlet - Louňovice pod Blaníkem	2.A
5. – 7. 6.	Školní výlet - Jindřichův Hradec	tercie
9.6.	Exkurze do Prahy - návštěva Senátu ČR + „Domu OSN“ (informační centrum OSN)	2.A + seminář ze ZSV - 3. r.
10.6.	Exkurze do Jaderné elektrárny Temelín	tercie, kvarta
11. 6.	Prezentace projektu „Se studentskou kamerou za přírodou a kulturou Norska a Čech“	2. a 3. r.
12. – 14. 6.	Školní výlet + exkurze - Třeboňsko	sexta
12. – 14. 6.	Školní výlet + exkurze - Karlovy Vary, Bečov	kvarta
12. – 14. 6.	Školní výlet - Štědrónín	2.B
13. – 14. 6.	Školní výlet - Přední Výtoň	1.B
19. - 21. 6.	Školní výlet - Hracholuská přehrada	3.C
18. – 20. 6.	Školní výlet - Chvalov	kvinta
19. – 21. 6.	Školní výlet + exkurze - Malý Ratmírov	1.A
20. – 21. 6.	Školní výlet - Nová Pec	sekunda
24. – 25. 6.	Školní výlet	3.A
25.6	Beseda s absolventy Gymnázia Strakonice o přijímacím řízení a o studiu na vysoké škole	3. B
26.6.	Instruktaž o poskytování první pomoci - paní Mocová, ČČK	2. B
27. 6.	Slavnostní zakončení školního roku 2007/2008	

Když slunce nezapadá...

Vážení čtenáři, nemusíte se bát, že následující řádky budou pojednávat o říši Alexandra Velikého, nad kterou prý také slunce nezapadalo.

Toto povídání je o cestě na sever Evropy, do míst, která byste si jako místo pro svou dovolenou jen těžko zvolili, neboť jezdíme raději za teplem než do míst, kde vám při teplotě 12°C řeknou, že je horko, a chodí v tričku s krátkým rukávem, zatímco vy se choulíte do svého teplého svetru a myslíte si něco o nedostatku zdravého rozumu. Tato cesta se uskutečnila díky finančním prostředkům z takzvaných „norských fondů“, přesněji řečeno, z Finančních mechanismů EHP/Norska (více na www.naep.cz.)

První informace o možnosti žádat o finanční grant, který by umožnil spolupráci škol ve Strakonicih a Sjøveganu, jsem dostal v roce 2006. Žádost, kterou naše škola podala na podzim roku 2006, nebyla úspěšná, druhá v pořadí, podaná na jaře roku 2007, už úspěšná byla a naše škola se stala odpovědnou za správné využití 20 000€. Naši partnerskou školou se stala Sjøvegan Videregaaende Skole v městečku Sjøvegan na severu Norska. Pro zájemce: Zabrousíte-li na server <http://maps.google.com> a necháte si tohle městečko najít, budete mít celkem jasnou představu o tom, kde se naše partnerská škola nachází.

Náš plán byl následující: čeští studenti vytvoří prezentace zaměřené na charakteristické kulturní a přírodní rysy našeho regionu. Tyto prezentace odvezeme do Norska, kde je předvedeme, a budeme se pít po tom, zda je v kraji Troms možné nalézt rysy podobné či zda a čím se tento kraj na severu Norska od našeho regionu liší. Norští studenti by měli pracovat podobně.

Přibližně od října roku 2007 se rozběhlo přípravné období, ve kterém jsme především sbírali materiály pro naše prezentace, rozmýšleli, jak je připravit, a také jsme se chystali na návštěvu norských studentů v Čechách. Ta proběhla na konci března a začátku dubna 2008 (od 29. 3. - do 6. 4.). Během pobytu Norů v Čechách jsme se zaměřili na návštěvy míst, která souvisela s tématy, na kterých se studenti rozhodli pracovat. Postupně jsme našim norským kolegům ukázali Strakonice a strakonické muzeum. Za rozhodně nejsilnější zážitek považovali norští studenti výstup na Rumpál. Aby také ne, když se na výstup těšili tak moc, že na věž vystoupali ještě dřív, než jim průvodce stihl posvítit na cestu. Dalšími navštívenými místy byla místa spíše průmyslového charakteru, např. Fezko Strakonice, Jaderná elektrárna Temelín, Teplárna Strakonice. Aby naši norští hosté poznali místa kulturní, krásná a historicky cenná, navštívili jsme Český Krumlov, Hlašovice a Lomec u Vodňan. Velmi důležitá pro celý projekt byla dvě setkání: nejprve

nás přivítala místostarostka města Strakonice PhDr. Ivana Říhová a během návštěvy Českých Budějovic také krajská radní pro oblast školství Ing. Bc. Marie Hrdinová. Paní radní dokonce nad celým projektem převzala záštitu. Během pracovních sezení, která se v průběhu projektového týdne konala, jsme se od studentů z Norska snažili získat co nejvíce informací v oblastech, které byly pro naše prezentace důležité. Ne vždy se vše dařilo podle představ či plánů, ale celkový dojem z návštěvy norských studentů ve Strakonici byl velmi pozitivní.

Po měsíci finálních příprav jsme se vydali na sever Norska my. Cesta letadlem do Bardufossu (nejsevernější civilní letiště) probíhala bez komplikací. Ale po vystoupení z letadla nás čekal déšť a chlad. A jiné to být nemělo po zbytek našeho pobytu.

Připraveným autobusem jsme se přesunuli na ostrov Senja, na místo zvané Krakeslottet. Místo vyhlížející romanticky záhadně se stalo naším domovem na tři noci. Z Krakeslottet jsme vyrazili za poznáním ostrova Senja, kterému se také někdy říká "miniNorsko", protože prý na něm najdete všechno, co je v Norsku k vidění. Z míst, která jsme navštívili, jsme pochopili, že sever Norska je místo krásné, příroda je stále ještě nedotčená, divoká a nespoutaná, ale že žít tady vyžaduje opravdu velké odhodlání a nebo skutečně pevné rodové kořeny zapuštěné v této zemi.

Co pro mě osobně bylo největším zážitkem? Přespání v "lavvo" - tradičním stanu obyvatel severu Sámu (někdy také nazývaných Laponci, ale to prý je pro obyvatele severu Norska urážka. Na severu Švédska už ale ne...). Je těžko uvěřit, že když jsem se ráno zpocený vysoukal ze spacího pytle a podíval se pod sobí kůži, na které jsem spal, spatřil jsem tutéž vrstvu sněhu, která se tam nacházela i večer před usnutím. Sobí kůže má prý vynikající hřejivě a izolační vlastnosti.

A věci, na kterou jsme si jen těžko zvykali, bylo neustálé světlo. V osm ráno jako v osm večer, v poledne jako o půlnoci. Přece jen jsme se nacházeli nějakých 200 km na sever od polárního kruhu.

Naše prezentace přišly na řadu v pátek dopoledne ve škole v Hoegtunu. Moderně vybavená škola nám poskytla své technické vybavení, abychom tak mohli norským studentům ukázat, co jsme si pro ně připravili. Jen škoda, že času nebylo víc, a tak jsme museli naše prezentace předvést jen ve stručné verzi. Nás učitele i studenty mrzelo, že se nám nedostalo dost prostoru na to, abychom mohli předvést opravdu všechno, co jsme si pro norské studenty přivezli. Nicméně přátelští norští studenti rychle zažehnali zklamání při společných setkáních, která se konala pravidelně v jídelně školy v Sjøveganu.

Poznávali jsme další a další místa: Narvik, Seljeskogen - sámskou vesničku, kde jsme nocovali v "lavvo", ostrov Ibestad, Polar Zoo (nejsevernější zoologickou zahradu na světě).

Jednou z událostí, která by téměř mohla vstoupit do dějin, je setkání se starostou Sjøveganu. Uskutěčnilo se totiž v den, kdy radní města podepsali dokument o tom, že Sjøvegan a Strakonice se stanou partnerskými městy. Vězte, že studenti pro úspěšný start partnerství udělali vše, co bylo v jejich silách.

Týden utekl jako voda a chystali jsme se domů. Zdálo se ale, že sever Norska si nás zamiloval, a tak seslal na letiště sněhovou bouři, aby si nás ještě chvilku udržel. Zaměstnanci letiště spolu s piloty ale situaci zvládli, a tak náš let z Bardufossu do Osla přistál včas a my přestup na spoj do Prahy stihli. Vystihnout ten pocit, když po

tříhodinovém cestování a jednom přestupu vyměníte sněhovou vánici za parné léto, slovy nelze, to je potřeba prožít na vlastní kůži.

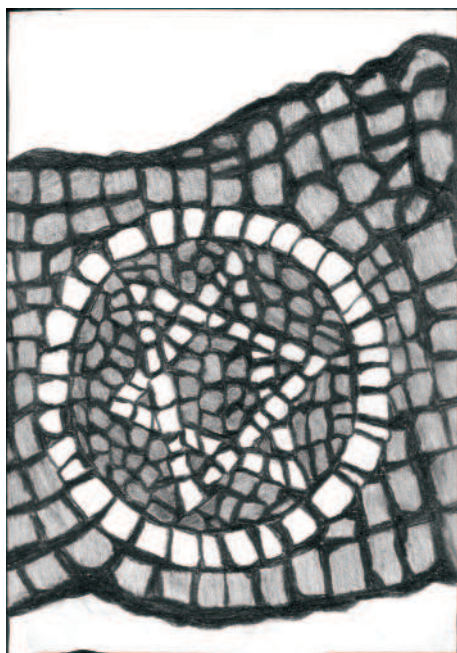
Je těžké do krátkého článku vměstnat popis všech míst, která jsme navštívili, seznámit vás se všemi pocity a dojmy, které jsme si z Norska přivezli, a proto se pokusím jen úsporně: Sever Norska je kraj, kde se přímo z moře zvedají hory do kilometrové výšky, příroda vládne a člověk se s ní učí žít v souladu, den trvá půl roku a počasí se dokáže změnit tak rychle, že si nakonec myslíte, že tam bylo hezky. Kdo ví, že má v sobě duši dobrodruha, a raději než potkávat turisty na každém kroku chce poznávat krásu naší planety, ať vyrazí právě sem. Tento kraj a jeho obyvatelé se do paměti zarývají navždy, tak, jako se to stalo mně.

Některé fotografie z Norska naleznete na: <http://picasaweb.google.cz/vaclav.kula>

Václav Kůla, vyučující Gymnázia Strakonice, „duše projektu“

Projekt ZMIZELÍ SOUSEDÉ

31. října minulého roku jsem se zapojil s patnácti studenty své třídy, tehdejší 2. A, do celorepublikového projektu Židovského vzdělávacího centra v Praze s názvem „ZMIZELÍ SOUSEDÉ“. Cílem projektu je pátrat v archivech a ostatních dokumentech (např. matričních knihách) doma i v zahraničí, ptát se pamětníků po osudech židovských spoluobčanů, kteří převážně v období druhé světové války ze dne na den zmizeli a nikdo se moc neptal, proč a kam. Podnikáme s nasazením tuto nezřídka detektivní práci, abychom mohli tímto způsobem odhalit současným místním obyvatelům poznatky o

kultuře, která byla naší součástí a o které vlastně dnes nikdo nic neví. Součástí rozšířeného projektu je i putovní výstava s panely z jiných měst. Každý účastník by měl vytvořit nový panel nebo webové stránky v češtině a angličtině (výstava má velký ohlas v zahraničí - nedávno např. Washington) a dále vydat sborník s vypátranými údaji. Výstavu již vytvořených panelů bylo možno u nás ve škole zhlédnout v listopadu 2007.

Kromě této práce vyhlásili moji studenti veřejnou sbírku při Nadačním fondu Gymnázia Strakonice - sbírku na rozšíření stávajícího pomníčku židovskému obyvatelstvu v místě bývalého ghetta ve Strakonici. Chceme vytvořit výrazné memento nejen židovské kultuře, nýbrž i poukázat na důležitý fakt: Kdyby se podařilo Židům vycestovat před válkou z Evropy, jak původně Hitler chtěl, padl by první los v rasovém „odvšivení“ Evropy

na Slovany. Plány Reinharda Heydricha jsou dnes historicky známou skutečností. Výsledným projektem, který se studentům nejvíce zamlouval a který následně prošel zastupitelstvem města Strakonice, je menora - sedmiramenný svícen s oválným kamenem uprostřed (menoru nosili Židé všude s sebou jako symbolické světlo národům, kámen je symbol modlitby a vzpomínky na všechny Židy, kteří žili a zemřeli v exilu). Tento monument v parku u Letního kina v Strakonici má připomínat kolemjdoucím, že se holokaust v 21. století může, pokud mu nepostavíme hradbu, opakovat. Autorkou zajímavého a svým provedením citlivého projektu s duší je ing. arch. Laura Jablonská z Fakulty architektury v Praze. Až se nám podaří peníze vybrat, chtěli bychom memento odhalit za účasti strakonických Židů, kteří holokaust přežili. Je pravděpodobné, že by někteří přijeli i z ciziny. Máme již některé kontakty. Spolu se studenty by tak propojili bolestnou minulost, která neměla návaznost, se současností. Tuto bolest má nyní přemostit naděje budoucnosti, naši studenti, budoucí ochránci lidských práv.

Společným rozsvícením velké menory se má do Strakonice vrátit po šedesáti letech světlo zahlazené menšiny. Po šedesáti letech by spolu se souvěrci rozsvítily toto světlo české děti, neboť ti, kteří chtěli být světlem národu před šedesáti lety v jejich věku, skončili v pecích krematorií Osvětimi.

V této souvislosti jsme se studenty oslovili několik sponzorů a ti se rozhodli tuto dobrou věc podpořit. Zatím nejvýznamnější částkou od soukromého investora byl příspěvek Nadace Radima Passera, majoritního vlastníka developerské společnosti Passerinvest group. V červenci jsme se dozvěděli další skvělou zprávu, vyšel nám grant EU, v programu "Mládež v akci". Komisaři EU podpořili grant v plné výši dotace.

Původně naším dalším plánem byla i cesta do Izraele. V polovině února 2008 jsme přijeli na pozvání Velvyslanectví státu Izrael do Prahy. Zde nás na velvyslanectví přijal zástupce velvyslance pro věci kulturní pan Ziv Nevo Kulman. Ambasáda souhlasila s naším přáním, aby převzala nad případným izraelským kontaktem záštitu, hlavně v morálním smyslu. Pan zástupce rovněž projevil zájem zúčastnit se odhalení pomníku ve Strakonici. Po pracovním setkání s panem Kulmanem jsme byli přijati samotným ambasadorem státu Izrael v České republice, Jeho Excelencí Ariem Arazim.

V Izraeli jsme chtěli na sprátené škole představit náš projekt a dovézt sem ve schránce zem z míst, kde naši zmizelí sousedé po staletí pobývali. Chtěli jsme stejně tak odvézt s sebou i zem z místa, odkud naši zmizelí sousedé pocházeli, jakož i strom smíření, cedr libanonský, který jsme chtěli zasadit v zahradě našeho gymnázia. Chtěli jsme zde dále v rámci projektu navštívit archiv a muzeum holocaustu. Jedna židovská žena, bývalá občanka Strakonice, se chce s námi v Izraeli setkat a seznámit nás s dalšími, kteří přežili. Díky napjaté politické situaci jsme ale od tohoto cíle upustili. Prezentaci projektu v zahraničí ovšem nepouštíme z hlavy a pokoušíme se najít obdobný kontakt v klidnější Evropě. Kontaktovala nás např. jedna anglická organizace, která se dozvěděla o našem projektu, a chtěla by s námi navázat spolupráci.

V současné době začínají redakční práce na sborníku (město Strakonice přispělo v grantovém řízení částkou 40 000 Kč), oslovování sponzorů, výběrové řízení na zhotovení památníku - mementa a předběžná příprava jeho odhalení.

Důležitým krokem každého projektu je publicita. 18. října minulého roku jsme informovali o rozjiždějícím se projektu v Českém rozhlase, stanice České Budějovice, o zahájení vernisáže v regionálním tisku a regionální televizi. Poměrně důležitým krokem

bylo, když jsme se poprvé dostali do celostátního tisku. 10.3. 2008 nám byla věnována pozornost v Lidových novinách. Za tento krok vděčíme tatínkovi studentky a účastnice projektu Adélky, tedy panu Mgr. Ing. Luděkovi Lávičkovi. (Pan major si získal velký respekt mezi svými armádními i civilními spolupracovníky ještě v době, kdy velel našim jednotkám v devadesátých letech v Perském zálivu, když tedy oslovil redaktory LN, měli záruku, že nepojedou do Strakonice za dětmi, které si hrají na písku.) Následovaly rozhovory pro Český rozhlas 1 Radiožurnál, další rozhovor pro zahraniční sekci, reportáž pro TV Prima, a naposledy jsme byli dáni v souvislosti s nešťastnou kauzou pobodaného Jakuba do konfrontace s extremisty v časopisu Týden. Díky panu majorovi Lávičkovi máme další prestižní kontakty, které se o náš projekt zajímají, myslím nyní např. na europoslankyni Janu Hybáškovou nebo kontakty v USA.

Projekt má ještě mnohem větší výpovědní hodnotu než jen nalézt historické střípky, které zbyly. Chce pomoci všem, kteří jsou zapojeni do projektu, a nejen jim, v nalezení odpovědnosti za budoucnost.

Jak je krásná

....

Byv požádán, abych pro ročenku určitě shrnul dosavadní výsledky našeho „židovského“ projektu „Zmizelí sousedé“, sedl jsem a faktograficky hrnul do notebooku vše, co jsme za ten půlrok projektu stihli. Psal jsem, jak výše uvedeno, o našem pátrání v archivu, o návštěvách u svědků či pozůstalých této naší strašné minulosti, o korespondenci s lidmi, kteří přežili.

Jak jsem psal, večer přešel v noc. Noční zahradu kolem našeho domu ovládlo ticho. Nebylo možno se nad tím nezamyslet... Zvedlo mne to z křesla a šel jsem se podívat na svou spící ženu. Když jsem se na ni díval, říkal jsem si, jak je krásná. A říkal jsem si, opřen o veřeje dveří: Před šedesáti lety se třeba takto někdo díval ve Strakonících v noci na svou spící ženu a říkal si: „Jak je krásná. Jak je krásná. Zítra jdeme na transport. Co nás asi čeká? Máme se bát toho sílence, který řve v rozhlase, že za všechno můžeme a že za to poneseme odpovědnost? Nebo se to zase urovná? Za těch dva tisíce let, co jsme roztroušeni po světě, jsme už mnohé přežili. Snad se nám nemůže už nic tak hrozného jako pogrom stát. Žijeme ve věku kultury, žijeme přece ve 20. století.“

Zmocnila se mne úzkost, úzkost muže, který si uvědomil: Kdybych se před více jak šedesáti lety narodil jako Čech se svými plány do budoucna a jenom jednu vadu bych měl na kráse, totiž v rodném listě napsáno „izraelského vyznání“, s největší pravděpodobností bych byl i já jako tito téměř všichni, kteří vydali své nejdražší do rukou samotného zla, bezmocný. Mé děti (kdybych je měl) by musely ze dne na den pochopit, že jim nějaký zločinec ubližuje a že je jejich tatínek, kterému důvěřovaly, neochráni, má žena by musela z hodiny na hodinu začít žít tak, jako kdyby její skála - její manžel neexistoval, muži a manželé jako třeba já by museli těmto skutečností jen nečinně přihlížet. Bez dozorců by nám mužům nebylo dovoleno se z toho ani zbláznit, natož pak vzít si život.

Tolikrát už jsem byl v Osvětimi a tolikrát se pokoušel vžít se do osudů lidí, kteří byli stejní jako já. Byly to lidské bytosti se svými nezadatelnými právy. Tolikrát jsem se zamýšlel nad tím, jak bych byl svědkem toho, jak mého tatínka před mými zraky ukopou k smrti, mou maminku zastřelí a bratry zaživa spálí nebo zplynují. A žít s tím. Žít

a nezbláznit se. Nezbláznit se už jen z toho faktu, že kdyby žili v jiné době, směli by žít. A že ti pomatenci, kteří mi takto zničili rodinu, dnes ve své domovině dochovávají své vnoučky. Takové chlapečky a holčičky, které před šedesáti lety zaživa házeli do hořících kremačních jam. Znovu jsem si uvědomil, že to, co se svými studenty dělám, má smysl hlavně proto, že jsme schopni tuto jednoduchou rovnici života a smrti vztáhnout na osud svůj a osud našich rodin. A na osud naší budoucnosti. Budeme mít šém pro ukazatel jakékoli totality.

Po tomto nelehkém přemítání jsem si šel lehnout. Ráno jsem se probudil a vedle mne spala má žena. Pohladil jsem ji spící po tváři, abych vzápětí sklídl první ranní úsměv, ten bývá nejkrásnější, a uvědomil si, jak krásné ráno mám před sebou. Nemuseli jsme vstát a jít s kufry na nádraží, abychom nastoupili do jednoho ze zapřažených vagónů, jehož strojvedoucím je sám ďábel. Prostě jsem tam mohl jen tak ležet, dívat se do stropu a pokusit se už nemyslet na to, jak často v mysli potkávám všechny ty, kteří neměli ten šťastný los a narodili se v Evropě před více jak šedesáti lety... Mohl jsem jen tak klidně ležet a dívat se do stropu a mohl ho nechat zase pomalovat svými myšlenkami. Dělám to tak rád. Jen tak ležet, jako člověk, který naštěstí nežije v té strašlivé a ani v jiné pro lidskou svobodu a lidská práva nebezpečné době, např. v komunismu. Podíval jsem se znovu na bytost, spící vedle mne, fascinující už jen tím vznešeným, snad přímo aristokratickým vydechováním a životadárným vdechováním do svých malých nozder. Kdo to kdy pozoroval u bytostí rodu ženského, dá mi za pravdu, že se v některých případech může jednat přímo o symfonii vdechování a vydechování!

A tak si musím říci, i přes svou věčnou nespokojenost s naší politickou scénou: „Žiji ve věku, kdy mohu jen tak poslouchat symfonie a nikdo mi to nemůže zakázat. Jaký to krásný věk, věk demokracie.

Pavel Sekyrka, vyučující Gymnázia Strakonice

Historia magistra vitae

Od podzimu loňského roku se účastním projektu Zmizelí sousedé. Byl jsem vyzván, abych napsal o tom, co mi účast v projektu přinesla. Odpovědí je tento článek.

„Historia magistra vitae est,“ napsal v prvním století před Kristem Cicero ve svém díle De oratore. Myšlenka nezapadla. Naopak: je neustále udržována při životě. Zvláště těmi, kdož se studiem či výkladem dějin živí. Avšak: je historie skutečně učitelkou života? A čemu nás dokázala naučit za těch dva a půl tisíce let, které uplynuly od dob Hérodota, jehož Cicero nazval „otcem dějepisu“? Jsme lepší než lidé před staletími?

V čem?

„Lepší“ jsou snad naše životy. Totiž: lehčí, tím pádem bezvýznamnější. Máme dokonalejší techniku, jež nám dává na jedné straně pozoruhodné možnosti, zároveň nás však svazuje. Dožíváme se mnohem vyššího věku, avšak naše životy jsou slepeny z takového množství jednotlivostí, že jako celek ztrácejí smysl.

Žijeme na počátku nového tisíciletí, v první dekádě jednadvacátého století. Jsme lepší, než byli lidé před sto lety? Jak jsme se ze zkušeností dvacátého století poučili?

Dvacáté století! Tak úžasné, tak ubohé...

Když skončila první světová válka, domnívali se lidé, že se nic podobného už nikdy nemůže opakovat. Opakovalo se. To opakování přineslo smrt dalším šedesáti milionům

lidí, to je šestinásobek počtu obětí války první. Třetí světová válka zůstala našťastí válkou studenou. I tak stála životy, a to hlavně v doprovodných konfliktech na odlehlých bojištích: v Koreji, ve Vietnamu i jinde. V devadesátých letech se válečné šílenství zase jednou vrátilo do Evropy, kde znovu vybuchl balkánský sud prachu. Tak jako na začátku století. Nestačilo tedy deset milionů, bylo třeba dalších šedesáti. Ani to by bylo nestačilo, kdyby neexistovala reálná hrozba vzájemného zničení supervelmocí nukleárními zbraněmi.

Dá se tedy říci, že jsme se přece jen poučili? Že už nikdy nedojde k žádnému horkému celosvětovému konfliktu podobnému dvěma světovým válkám z první poloviny dvacátého století?

Zdá se, že určitý posun tu je. Riziko totálního sebezničení lidstva je příliš reálné. Větší prospěch nyní přináší obchodní spolupráce než boj. Zdroje jsou dostatečné. Zatím...

Toto zmoudření bylo tedy vykoupeno deseti miliony obětí první světové a šedesáti miliony obětí druhé světové války. Zejména však 200 000 mrtvých v Hirošimě a Nagasaki. A samotnou existenci jaderných zbraní, které svět paradoxně ochránily před třetí válečnou apokalypsou.

Takový je tedy účet za jisté zmoudření lidstva. Za pokrok velmi nedokonalý, neboť podnes umírají v různých koutech světa zcela nevinní lidé naprosto zbytečně.

V tom vyúčtování je zahrnuta i jedna zvláštní položka, jež obnáší šest milionů lidských životů. Životy géníů a idiotů, zbožných i ateistů, slušných stejně jako lumpů. Na žádné z těchto charakteristik nezáleželo, podstatné bylo pouze to, co je spojovalo. Byli to Židé, Romové, homosexuálové, nepřizpůsobiví etc. Spojovalo je to, že byli považováni za hmyz, jehož je třeba se zbavit.

To, co se dělo v nacistických továrnách na smrt, nebyly vraždy. Bylo to něco mnohem horšího: milosrdenství. Nadlidé zde milostivě usmrcovali podlidi. Z pohledu nacistů měli být Židé, Romové, homosexuálové a další ještě vděční za to, co pro ně Říše dělá.

To, co se dělo v Osvětimi, Březince, Belzec, Majdanku, Treblince i jinde, bylo něco, co dosud nemělo obdoby, byla to průmyslová výroba smrti. Vše bylo dokonale promyšleno, nic nebylo ponecháno náhodě. Využito bylo vše, co vůbec využít šlo: oděvy, boty, zlato ze zubů... Lidé se zbavovali hmyzu, totiž lidí...

Jak se lidstvo ze zkušenosti holocaustu poučilo? Nijak slavně. I po roce 1945 docházelo k masakrům celých etnických skupin a národů. Byla to Kambodža 1975 - 1979, Rwanda 1994, Srebrenica 1995. Je to Darfúr. Celé lidské dějiny jsou jednou dlouhou válkou a jedním velkým masakrem. Jsou děsivé ve své homogenosti. Lidé stále ničí sami sebe ve jménu krve, víry, ideologie a jiných prázdných ideálů...

Jak je to všechno možné? Kde se bere tolik násilí, nenávisť a zaslepenosti?

Proč jsme jako lidstvo neschopni poučit se z chyb minulosti? Existuje nějaké konečné východisko?

Ne, neexistuje. Nemůže existovat. Každý, kdo tvrdí, že takové řešení zná, je potenciálně nebezpečný. Ta nebezpečnost tkví v ochotě spasit lidstvo. Ve jménu spásy (rasy, víry, třídy etc.) je takový falešný prorok schopný čehokoliv.

Opakujeme stále stejné chyby. Možná je to proto, že si svých minulých chyb nejsme zase až tak vědomi. Třeba není chyba v naší učitelce (v historii), ale v nás samých.

Jádrem pudla je možná obyčejná lidská vlastnost: lenost. Snad jsme tak nepoučitelní, zaslepení, nenávislní a násilničtí proto, že je to tak prostě snazší.

Kdo by se obtěžoval naslouchat příběhům minulosti, když ta je stejně nenávratně mrtvá? Kdo si bude dávat tu práci s hledáním vlastního stanoviska, když tamten pán s knírkem zná lék na všechno a jeho píšťalka tak hezky hraje? Proč se starat, když je tolik těch, kteří to rádi udělají za nás?

Takové otázky (a žádné další) si klade stádní člověk. A odpovídá: nebudu naslouchat (nemám čas). Nebudu hledat (vše je přeci jasné). Nebudu se starat (od toho jsou jiní). Takový tvor již není člověk, je pouhý automat. Člověk je ten, kdo nerezignoval na zásadní lidskou mohutnost: myšlení.

Kde není vůle samostatně myslet, schopnost klást znepokojivé otázky a hledat na ně odpovědi, kde není ochota vzít na sebe zodpovědnost, tam není svobody. Svobodu totiž nelze dostat darem, nelze se s ní narodit, nelze si ji koupit. Svoboda je stav duše, ke kterému je třeba dorůst.

Doufám, že jsem se nedopustil příliš mnoha frází, protože právě v jejich jménu pracovala Osvětim a ostatní nacistické fabriky na smrt, jejich jménem fungovalo souostroví gulag, pro ně se umíralo ve všech blbých válkách...

Od podzimu loňského roku se účastním projektu Zmizelí sousedé. Byl jsem vyzván, abych poreferoval o tom, co mi účast v projektu přinesla. Odpovědi je tento článek.

Filip Vávra, 3. A

Itálie 2008: Festival Alta Pusteria a Pěvecký sbor Gymnázia Strakonice

(27. - 29. 6. 2008)

Pěvecký sbor Gymnázia Strakonice se již podruhé zúčastnil festivalu pěveckých sborů Alta Pusteria, který probíhá v severní části Itálie. Všichni se těšili. Odjížděli jsme okolo půl jedenácté ve čtvrtek 26. června. Naše vždy optimistická paní učitelka Miková zahájila cestu větou: „Dobrý den, takže já se jmenuji Pamela...“ (kdo by nevěděl, ať se podívá na Účastníky zájezdu). Hned poté jsme zazpívali Jarče Š. k narozeninám naší oblíbenou písničku Ain't she sweet a paní Miková nám na dobrou noc pustila oblíbený večerníček svého syna Vojtáška Ovečka Shaun. :-)

Druhý den ráno jsme se probudili už na hranicích Rakouska a Itálie. Většina se nejspíš moc dobře nevyspala, ale přesto jsme vyrazili na výlet okolo překrásného jezera Pragser Wildsee. Všichni byli ohromeni horami (které se ostatně tyčily skoro nad všemi městečky a krajinou v severní Itálii) a průzračně modrou vodou, do které by hned všichni skočili, kdyby bylo trošku teplo. Z toho si však Kuba s Michalem hlavu nedělali a místo odpočinku se do mírné ledové vody vrhli. :-)

Po skončení krátkého výletu jsme se šli ubytovat do hotelu Traunsteiner Hof v nádherném, poklidném městečku Villa Bassa. Také jsme si ho krátce prohlédli (tj. zjistili, kde mají zmrzlinu a jiné nezbytné věci. :-). Anglicky se tu věru moc nedomluvíte, takže kdo neumí německy, domlouvá se němčino-angličtinou nebo takzvaně „rukama-nohama“ :-) Hned jak jsme si prohlédli město, oblékli jsme na sebe svá modrá trička a šli na náměstí poslouchat jiné sbory, ale hlavně rozdávat letáčky s informacemi o nás, přeložené i do italštiny.

Po večeři (obsahovala asi tak čtyři chody :-)) jsme ještě vyrazili zpívat naše úvodní dvě písně do jiného městečka a vraceli se pozdě večer, takže se očekávalo, že rovnou padneme do postele, ale nepadli jsme.:-) Udělala se jakási oslava Jarčiných narozenin

a zpívalo se za doprovodu kytary Míry Žitného až tak do půlnoci.

Sobota byla celkem náročná, ráno jsme se nasnídali, oblékli svá speciálně do Itálie připravená oranžová trička a hned vyrazili na první koncert, kde jsme měli s našimi osmi písničkami úspěch, a hned nato jsme se vydali zpívat do Rakouska „pod širák“. Tam pro nás měli připravenou kád' s potopenými plastovými lahvemi vody (to aby se ochladily) a my chvilku zkoumali, co to vlastně je... Hezká byla hláška: „Kde jsi vzala tu vodu?“ „Támhle plave!“ :-). Velmi idylické bylo i pódium, za kterým viselo na šňůře prádlo. :-). Vždy když nás ohlašovali, mluvili italsky (výjimečně anglicky), takže jediné, co jsme jim rozuměli, bylo „directore Marčela Mikova“. Při naší závěrečné písničce „Tancuj, tancuj“ nám kluci připravili kromě své obvyklé choreografie i překvapení: praštili sebou na konci o zem, takže to odnesla jejich nová, čistá oranžová trička. Ono to má své opodstatnění, dávat klukům černá trička namísto barevných...:-)

Hezký závěr dne byl slavnostní průvod městečkem San Candido, kterým procházelo všech devadesát dva sborů z různých zemí. Míra hrdě nesl naše tablo s názvem sboru, ve předu šly Lenka H. s Renčou Š. s dudami, ty si všichni fotili a obdivovali je. Zřejmě tu dudy nejsou zrovna běžný nástroj, takže většina těch Italů je asi ještě v životě neviděla... No a my ostatní mávali českými vlaječkami a všichni jsme zpívali české lidové písně. Přitáhli jsme docela dost pozornosti, protože jsme byli jeden z mála sborů, který v průvodu zpíval, a taky díky těm dudám a dudačkám. :-)

Na náměstí se všechny sbory pomalu scházely, byla to dlouhá doba, a tak se někteří členové sboru bavili tím, že se polévali vodou :-). Když se konečně všechny sbory sešly, prohlásila naše „direktorka Marčela“ : „Teď se budou zpívat ty tři společný písničky, co neumíte.“ :-). No tak jsme se s tím smířili, někteří jen poslouchali, někteří si půjčili noty od jiných sborů a snažili se to zazpívat (můžete hádat, jak to dopadlo :-)).

Večer byl úplně volný pro zábavu, proto se opět zpívaly písničky a probíhala i jiná zábava, a to až do noci. Do podrobností zacházet nebudu :-), důležité je, že si to všichni užili!

Druhý den jsme chtěli nechtě (spíš nechtě) museli balit a odjíždět. Na skok jsme se stavili na zakončovací ceremoniálu, tam jsme převzali ceny, a (přestože se to nedělá) utekli jsme... Mělo to jeden prostý důvod - abychom stihli lanovku na horu Groda Rosa di Sesto - tam jsme se hrozně chtěli podívat... Obešli jsme si i krátký okruh pod monumentálními horami a zakončili ho v rodinném centru s houpáčkami a zmrzlinou (tam se vyblbli takřka všichni, největší zájem byl o takovou (ne)houpáčku, na kterou se nasedlo, rozjelo se to a málem jste narazili do stromu. :-))

Po opuštění centra jsme se ještě jeli vykoupat do řeky. Všichni se těšili, jak skočí do vody a vykoupou se. Řekněme ale pravdu: Řeka nebyla tak úplně normální řeka, nýbrž horský tok s vodou tak ledovou, že když jste v ní strávili více jak dvacet vteřin, nohy vám skoro umrzly a po minutě už jste je ani necítili. :-). Přesto tam někteří „borci“ skočili a jeden z těch „borců“ Zdeněk tam ztratil brýle a už je nevylovil, ale naštěstí měl v autobuse náhradní.:-)

Pak už jsme se vydali domů. Někteří unavení, někteří čilí, ale všichni si ještě na cestě zpátky zazpívali (i když už někomu odcházel hlas). A odnesli si spoustu bezvadných zážitků a ještě dlouho budou vzpomínat...

Kdysi dávno žil byl...

...Slovník spisovné češtiny. Kniha to byla chytrá, vzdělaná, inteligentní. Byla postrachem všech nevzdělaných žáků. Vždycky, když si někdo nevěděl rady s nějakým tím slovíčkem, podíval se do slovníku a od té doby už psal jenom samé spisovné výrazy. Byla to kouzelná knížka, miláček všech učitelů a učitelek českého jazyka. Dokonce se říkalo, že kdo nespí se slovníkem pod polštářem, není Čech. Nikdo přitom netušil, že ve slovníku ještě mnoho spisovných i nespisovných slůvek chybí...

Když už existovalo i několik různých vydání této knihy, začali se ale lidé hádat. V nejstarších svazcích slovníku např. stálo, že je slovo nespisovné, o další tři vydání později už ale bylo hovorové, a v nejnovějším výtisku ho už považovali prostě za spisovné!

Roky ubíhaly, prezidenti se střídali, ale nikdo stále nedokázal vytvořit ideální slovník. Ani učitelé už si slovník pod polštář nedávali. Dávali si tam totiž počítače!!! Slovník byl prostě na pokraji vyhynutí. Slovníky se začaly vyhazovat, ba i pálit! Ve městech jimi dláždili chodníky a připravovali z nich různé pokrmy a nápoje: slovník jako kuřecí řízek, slovník se skořicí, nadívaný slovník na smetaně. Čepovalo se pivo ze slovníku a dokonce slovníková slivovice! Od té doby ale lidé také začali psát nespisovně a dělat různé chyby. A pak se to jednoho dne stalo: Narodil se nový superslovník! Byl ještě hezčí, inteligentnější a spisovnější než všechny předchozí, a když se ho vydalo na tisíc svazků, lidé se konečně trochu přestali hádat. Všichni zase museli mít Slovník spisovné češtiny!

A od té doby mají slovník všichni, někdo dokonce dva až tři... Slovník spisovné češtiny se stal nejúspěšnější knihou v historii lidstva a taky znovu miláčkem všech učitelů. Pokrmy a nápoje se teď začaly dělat z počítačů!

Jenom naše škola si zakoupila na sto výtisků této knihy. Naše paní profesorka na český jazyk jich má osm...A nikdo už nedělá chyby. Tak doufám, že se slovníky zase nepohádají a nezačnou se z nich vyrábět pokrmy a nápoje. Slovníky pořád a vždycky byly. A tak tomu taky bude!

Miroslav Mařík, sekunda

Jak se stala sekunda hasiči

Sedím na nudné hodině matematiky. Učitelka vykládá něco o trojúhelnících a já zívám. Chce se mi spát... ano, to je to správné slovo! Už si lehám na lavici, když vtom ucítím divný zápach. Moc divný, připomíná mi to... kouř! Sakra, tady hoří!! Ale pak si uvědomím, že to klidně může být spálený oběd z jídelny, a lehám si znovu na lavici. Najednou se ozve rozhlas: „Informace pro všechny žáky i učitele! V budově zřejmě hoří. Prosím, zachovejte klid a odeberte se k únikovým východům!“ Ve třídě zavládne vteřinu ticho - a vzápětí všichni začnou ječet. Cpu se do dveří, jen aby už byli venku. Potácím se chvíli v šoku, poté si přece něco uvědomím a rozběhnu se k východu.

Když už běžím po schodech, uslyším náhle výbuch... z učebny fyziky. Rozběhnu se tam - všechno tam hoří! Žáci, v čele s panem učitelem Vaněčkem, se tísní v rohu místnosti a lavice před nimi hoří!! Zoufale volají o pomoc...

Rozběhla jsem se, abych už byla pryč, ale najednou jsem se zastavila. Musím jim pomoci, přece nenechám shořet našeho fyzikáře i s celou třídou! Než přijedou hasiči, může být po nich... Hasičí přístroj. Kde je tady sakra hasičí přístroj?! Proč jsem se po škole nedívala pozorněji...

Můj pohled najednou padl na opuštěný voziček uklízeček: ten kýbl! No jasně, naberu do něj vodu a uhasím to! Jen doufám, že to není požár od elektřiny. Ale sama to nezvládnou... musím najít ostatní!

„Musíte mi pomoci, ve fyzice hoří! Je tam Vaněček a třída!“ Jakmile Marek B. uslyšel jméno svého oblíbeného učitele, okamžitě se přidal: „Jdem, lidi! Vaněčka shořet nenecháme!“ (I v takovýchto situacích si zachovává svůj sarkastický humor...)

A tak se celá sekunda rozběhla do druhého patra. „Tak, jaký plán máš teď?“ oddychuje Verča M. „Vezmeme ty kýble, nalejeme do nich vodu a budeme hasit, nic jiného mě nenapadlo...“ „A co když hoří od elektriky?“ strachuje se David Ř. „To musíme risknout, jinou možnost stejně nemáme,“ popadne Marek K. kýbl a rozběhne se pro vodu. „Tak pojd'te, ne?“ zakřičí Linda a vezme druhý kýbl. Ještě několik dalších lidí chytne kbelíky. „A zbytek... vy se jděte kouknout, jestli nenajdete ještě nějaké nádoby,“ volám na ostatní. Běžme k fyzice. Požár se mezitím rozšířil - už je kousek od učitele a třídy! Najednou však přibíhá patnáct sekundánů s vodou a začíná hasit. Podávají se kýble s vodou a prázdné se zase naplňují - skvělá týmová práce!

Když už bylo kudy uniknout z ohnivě pastí, vyběhl pan Vaněček a za ním dalších třicet žáků ven. Pan Vaněček nám pak pomáhal požár dohasit. Až pak sem vtrhli hasiči, ale když viděli, že už jen dohašujeme, zajistili stopy... a zjistili taky příčinu požáru: obyčejný Vaněčkův pokus! Jeden z hasičů si brumlal: „K čemu proboha jsme, když za nás všechnu práci udělají nějaký sedmáci...“

Újmy na zdraví ani majetku nebyly veliké, jediné, co pořádně shořelo, byl kromě pár lavic Vaněčkův notes se známkami! A fakt bych nikdy nevěřila, jak může být taková hodina matematiky dobrodružná...

Kateřina Žejdlová, sekunda

Pohled z okna

(Líčení)

Je deštivé jarní odpoledne. Sedím doma u okna svého pokoje, poslouchám, jak kapky deště tlučou do skla ve snaze dostat se dovnitř, a pozoruji prostory před domem.

Dole pode mnou se jako cáry potrané vlajky padlého státu rezignovaně povalují lístky hřbitovních dubů. Déšť coby vlk zahnal každého do bytu. Malé děti vyhlíží z oken pohledem smutného psa na své hřiště a kolotoč, jenž kdysi každému zpíval tu sladkou melodii dětství. I plácek, i prolézačky jim teď zaplavují slzy nebe. Temné mraky z olova zakrývají slunce a bílé ohnivé nože je nemilosrdně probodávají za doprovodu hromového dunění. Šedé kapky bičují ulici, střechy a bezhlavě se vrhají do skla oken. Pod keřem, kde kdysi hnízdili ptáci, se teď choulí malý chlapec. Veliké oči rozšířené strachem oplachuje

slzami a v jeho vyděšené tváři se jako v zrcadle odráží posvátná úcta před silou živlů. Automobil zaparkovaný uprostřed té scenérie se s dotčeným pohledem otáčí a zajíždí do bezpečí průjezdu.

Za sídlištěm teče řeka. Dříve poklidná říčka, dnes rozvodněný tvor, marně krocený do těsného žlábků. Převaluje se ze strany na stranu, vrtí se a šumí, dává najevo svou sílu a nezkrotnost. Řeka, spára mezi dlaždicemi v podobě polí, s sebou nese velké množství bahna, listí i jiných vyplavenin ze strnišť a její hladina bude, ke smůle rybářů, nejméně další čtyři dny neprůhledná a zakalená jak oči staré ženy.

Za dlážděním z polí vidím les. Listy stromů probudil déšť a celý hvozd tančí a zpívá s lehkostí a grácií kabaretních tanečnic. Za posledním vláknem tohoto zeleného koberce se zdvíhají šumavští obři. Zástupy velikánů stojí jako armáda čekající na povel k pochodu. Jejich hlavy bez přílbic jsou ponořeny do sněhobílé mlhoviny a na zelené uniformy jim padají slzy andělů.

Celý obraz za oknem působí velmi depresivně. Dojem ještě umocňuje ponuré šero.

Člověk si oproti přírodě připadá mrňavý, slabý a bezvýznamný...

David Herzig, tercie

Akrostichy, téma “grammar school”, kvarta

Green grass around the school
Restful area
And lots of people with
Mysterious stories
Meaningful life?
Atmosphere is heavy and
Racehorses are running to their goals.

Scientist will be from hardly anybody.
Career is ahead of us.
Humorous friends are here too
Overall finish will have its
Own, original form -
Looks amazing, but...

General knowledge
Research
Amazing education
Maths, languages
Mystics and science
All of that
Record with maximal accuracy

Searching for new information
Clumsy people will be skillful
High demands will be easy
Onto skies ascend we
Over our heads floats success
Look ahead of yourself and never back

Aneta Horejšová, kvarta

Markéta Vacková, kvarta

AN ENVIRONMENTAL POEM

(u příležitosti Dne Země)

Some people complain
When they must pay the rent
But the one who really pays
Is our precious environment

The fish are satisfied so much
When the oil slick swims over them.
But our brave leaders during a delicious lunch
Think how to hide the problem.

Meanwhile the whales on the beaches
Are enjoying the last moments of their life.
And some people from the richest
Class are arranging a meeting with the president's wife

Why should we protect the wildlife?
We can see cute animals in the zoo.
Thousands of people driving a car
On a motorway in a former national park -
it's lovely too!

Shooting endangered animals,
Cutting down rainforests -
Factories, hunters and other devils
Should finally have a rest.

Filip Chochol, kvarta

Procházka v dešti

Každý může říci, že je to nepříjemná situace. Celí promoknete, a jen pokud máte štěstí, nenastydnete. Můžete se na to koukat i jinak, s úsměvem. Představte si třeba orchestr nebo kapelu. Jak?

Kapky bušící do oken domů připomínají bubnování. Sláva, máme základní rytmus! Pleskání bot v blátě, to jsou činely. Bicí jsou kompletní. Voda, která kape z děravého okapu na chodník, kde už je pěkně velká louže, představuje baskytaru. Tóny se mění podle velikosti kapek. Kytara je zastoupena listím na stromech, jež o sebe šustí. Zábradlí cinká jako klávesy. Teď zpěv a ten je pouze na vás.

Zvedá se vítr a začíná nabírat na síle. Listy šustí pořád hlasitěji. Kytarový začátek se stupňuje. Začne pršet - bubny se přidaly. Ještě chvilka, než se naplní okap, a začne hrát

baskytara. Několikrát se melodie změnila, protože vítr fouká na všechny strany. Dešťové kuličky útočí na zábradlí. Ale jen chvilku, poté se zase uklidní, klávesy ztichnou. Teď je místo pro váš zpěv, zatím pouze krátký vstup. Vítr vám totiž nedá moc velkou příležitost. Kytara zase zaburácí spolu s bubny. Vy se nedáte, vítr překřičíte. Stačí pár taktů a vítr se unaví. Teď jsou slyšet jen bicí s baskytarou, jak „šplouchají“ melodii. Takhle se to větru dlouho nelíbí. Tentokrát naposledy ukáže všechnu svoji sílu. Stromy se ohýbají, zábradlí se přímo chvěje. Vítr začne zlehka zvolňovat, ztišovat se. Uklidní se, přestane pršet. Šum listů udá poslední akord. Vytáhnete klíče z kapsy, zastrčíte do zámku, jdete se ohřát. Pokud bude pršet a vy nebudete moci naladit svoji oblíbenou stanici, jděte ven a dejte svobodu své fantazii. Uvidíte, že nepotřebujete ani hudební sluch, ani znalost not.

Radek Kalinay, kvarta

Mládí na silnici

„Dědo, dědo, vyprávěj nám něco, prosím!“ Děda Svatopluk uměl moc krásně a poutavě vyprávět a děti jeho příběhy poslouchaly s otevřenou pusou a zatajeným dechem. Vždy, když se blížil večer, sedl si děda do starého houpacího křesla, hodil přes sebe deku a sundal si brýle. Děti si zalezly do postýlek a také se přikryly peřinami.

„Dneska vám budu vyprávět, jaký to bylo, když jsem byl ještě malej capart, asi tak jako jste teď vy. Bydleli jsme s tátou a mámou v malém domečku na kraji vesnice. Nejbližší chalupa od nás byla asi půl kilometru, takže jsme tam byli vlastně jako na samotě. Jako malej jsem neměl tolik kamarádů, jako máte teď vy. Mým největším kamarádem byla silnice, která vedla před naším domem. Vedla až na náves, ale tam jsem nikdy nedošel, protože jsem se vždy po cestě zastavil. Pokaždý kvůli něčemu jinému, podle toho, jaký bylo roční období.

Jaro bylo chladný. Vzpomínám si, jak mě táta nechával běhávat po silnici tam a zpátky už brzo ráno, abych se otužil. Odpoledne to ale bylo lepší. Okolo silnice rostla spousta kytek. Tehdy jsem byl ještě malej a hloupej, neznal jsem ani jednu kytku jejím pravým názvem, a tak jsem jim dával názvy podle sebe. Ale stromů kolem silnice jsem se na jaře bál. Byly bez listů a obrovský, strašně vysoký, mnohem vyšší než já a táta. Jednou jsem přišel pod strom, obejmul jsem ho a podíval jsem se nahoru. Najednou mi ale něco spadlo do oka a strašně to bolelo. Utekl jsem od stromu a začal jsem mu nadávat a přitom jsem si pořád mnul oko, jak moc mě bolelo. Od té doby jsem to už nikdy neudělal a neměl jsem ty stromy rád. Taky v noci, když foukal velkej vítr, tak v nich tak divně praskalo a chroupalo, jako by snad chtěly vytáhnout kořeny ze země a začít chodit.“

„A dědo, co jsi dělal v létě? Taky jsi chodil na koupák jako my? Chytal jsi brouky a motýly? A lezl na stromy?“ vyzvíдалy děti.

„To víte, že jo. A možná jsem blblnul ještě víc než vy dneska. Ráno, když ještě nebyla silnice tolik horká, tak jsem si na ni lehnul na záda. Musel jsem vstávat moc brzo, abych tam ležel ještě předtím, než začalo na silnici svítit sluníčko. No a tak jsem ležel, a jak vyšlo sluníčko a začalo se opírat do té silnice, tak na tu silnici začali vylejzat všelijaký brouci, aby se po ránu vyhráli... Ale ne aby vás napadlo, děti, si někde lehat na silnici! Dneska už to nejde. Já, když jsem byl malej, tak za celý moje mládí projely tou silnicí za den jen dva autobusy, jeden v šest ráno a druhý v pět odpoledne, a každou neděli po ránu starosta, kterému nebyl dost dobrej kostel ve vsi a jezdil se svojí tlustou paničkou

a dětma do města. Jinak tam žádný jiný auto jaktěživ neprojelo. No počkejte, kde jsem to předtím přestal...jo, brouci. No, tak tam začali po tý silnici lézt ty brouci, a když už svítilo sluníčko i na mě, tak po mně čas od času nějaký ten brouk taky přelezl. Moc jsem se jich nebál, jen jsem sebou občas trhnul, jak mě nějaký z nich polechtal těma chloupkama, co maj na nohách. Po obědě, když už byla silnice pořádně rozpálená, jsem si sedl do krajnice a odlupoval jsem kousky asfaltu a vyráběl jsem si z nich kuličky, který jsem potom střílel prakem po strašákovi v poli. Jednou jsem ale uplácál velikou kouli, byla jen o málo menší, než byla moje hlava, sotva jsem ji unesl. Protože byla ta silnice trochu z kopce, pustil jsem tu kouli po ní a doufal jsem, že dojede až na náves. Místo toho ale ujela asi třicet metrů a sjela ze silnice a narazila do značky, kterou tím málem povalila. Když jsem zkoušel tu kouli vyvalit zpátky na silnici, skutálela se mi zpátky na ruku a já začal křičet jak tur. Byla rozžhavená od slunce a těžká, div mi ruku nerozmáčkla. A víte, co se stalo? Přiběhl táta a zmaloval mi zadek tak, že na to do smrti nezapomenu. Navíc jsem si ošklivě spálil ruku. Litovala mě jenom maminka. Byl jsem ztřískanej jak žito, a navíc ta spálená ruka! Den jsem nesměl ven, jak jsem tátu naštvál. Maminka ho ale pak umluvila a on mě tedy pustil, ale mohl jsem být jen tak daleko, aby na mě viděl z okna svojí pracovny.

Když už se blížil podzim a začalo být chladněji a foukal větší vítr, pouštěl jsem draka. To mi šlo moc dobře. Vždycky mi ho táta držel, já jsem odmotal kus provázku, a když jsem na tátu kývl, on draka vyhodil vysoko do vzduchu a já jsem se rozběhl, jak jsem jen mohl, aby drak rychle vyletěl co nejvýš do vzduchu. Mokrát mi spadl a úplně se rozbil. To jsme vždycky s tátou šli do dílny a draka jsme spravili. Táta mu vždycky udělal nějaký zlepšovák. Jednou jsme mu přidělali rohy z lepenky, a když nima spadl na zem z větší výšky, tak se na ně vždycky napíchl a my jsme tak líp viděli, kde ho máme hledat. No ale jednou jsme šli pouštět draka brzo ráno, když byla ještě trochu tma a mlha. Foukal totiž silnej vítr a tátu to probudilo. Chudák, chtěl mi udělat radost, a tak mě vzbudil, že jsou nejlepší podmínky, a ještě polospícího mě oblíkl a obul. Vyšli jsme na silnici a já jako vždy odmotal provázek. Dali jsem si s tátou na dálku znamení baterkou a pustili jsme draka. Ihned zmizel, a jak jsem ho neviděl, tak jsem pořád běžel pozadu. No a najednou, když jsem si řekl, že se přeci jen kouknu, že se podívám, kam to vlastně běžím, no a v tu chvíli jsem to přímo frňákem napálil do stromu. Zatřásla se mi hlava a já spadl na zem a pak už si vzpomínám jen na to, jak jsem se probudil doma na posteli a vedle mě stála maminka s tatínkem. Měl jsem zavázanou hlavu a odřený obličej. Asi týden jsem jen ležel v posteli a další týden jsem nesměl ven. Ani mi to ale nevadilo, protože právě končil podzim a já už se moc těšil na zimu.

Když napadl první sníh, vyběhl jsem ven jako šílenec a zkoušel jsem uplácát první sněhový koule, ale moc mi to nešlo, sněhu bylo málo a stál za starou bačkoru. O týden později už ale bylo sněhu tolik, že jsem v něm stál až po kolena. To jsem vždycky začal stavět sněhuláky. Lidi ze vsi mě prej vždycky chválili, že tím smetu všechnen sníh ze silnice a oni pak můžou projet do města. Jen mi vadilo, že jsem ty sněhuláky musel stavět po krajích silnice. Vždycky jsem chtěl dát sněhuláka přesně na střed silnice, protože všude jinde byla křivá a sněhulák do druhýho dne spadl, když foukl silnější větrík. Jednou jsem postavil velikýho sněhuláka, byl větší než já. Když už mě maminka volala na večeri, nenápadně jsem ho posunul doprostřed silnice. To jsem ale netušil, co tím způsobím. Další den, v neděli ráno, jel starosta do města do kostela. No a když přijel na silnici před

naším barákem, naboural autem přímo do toho sněhuláka, co tam stál z minulého dne. Nezvládl řízení a zajel do příkopu vedle silnice. První z auta vyskočila jeho hysterická žena a ječela, že je mrtvá, ale když vylezl i starosta a okřikl ji, ať zmlkne, že se jí nic nestalo, ztichla. Starosta došel za tatínkem a strašně mu vynadal, že jsem jim tím zničil auto, a kdo teď škodu zaplatí. Táta se pak koukl na starostovo natlučený auto a slíbil mi, že to do druhého dne vyklepe. Když starosta odešel, šel za mnou tatínek do pokoje. Báť jsem se, jak moc mi vynadá a bude křičet. On mě ale pohladil po vlasech, usmál se na mě, poplácal mě po rameni a začal se šíleně smát. Byl jsem tak v šoku, že jsem se z toho rozbřečel. Když si toho všiml, začal mě uklidňovat a vysvětloval mi, proč se směje. Nakonec mi řekl, že jsem to udělal moc dobře, že starostu nesnáší, že je prej starej udavač a že si to zasloužil. Začal jsem se s tátou smát taky. Od té doby jsme si byli s tátou blíží. Když už jsem byl starší a chodil jsem do školy, neměl jsem na silnici před naším domem už tolik čas. Čím jsem byl starší, tím méně jsem byl doma. Pak na vejšce v Praze jsem se domů nedostal třeba celý měsíc. Když jsem pak skončil vejšku, vrátil jsem se domů. Bydlel jsem u mámy a táty asi rok a pak jsem si našel práci ve městě. Na silnici jsem skoro zapomněl.

Za nějakou dobu, když jsem byl ještě starší a měl jsem vlastní děti - vaše rodiče - přišel mi domů dopis. Stálo v něm, že náš dům vyvlastnili a že na jeho místě povede nová dálnice. Hned mi bylo jasné, že tu starou silnici asi už jen tak neuvidím. Okamžitě jsem se rozjel domů a posbíral jsem, co jsem mohl. Když jsem se potom tak procházel kolem silnice, zakopl jsem o nějakou věc. Myslel jsem si, že je to kamen, ale nebyl. Byla to ta moje velká asfaltová koule. Neváhal jsem a naložil jsem ji do kufru a odjel.

Už jsem se tam nikdy nevrátil, všechno to tam zavřeli a začali stavět dálnici, kterou stejně nikdy nedostavěli, takže nám dům zbořili zbytečně, ale tu kouli mám do dneška schovanou a pokaždé, když se na ni koukám, vzpomenu si, jaký jsem měl krásný dětství. A tak si, děti, pamatujte, že dětství, to vám nesmí nikdy nikdo vzít. Hrajte si a zlobte, dokud jste malí, protože tak, jak se dokážete radovat v dětství, se už nikdy radovat nedokážete.“

Děda se podíval na děti a zjistil, že už spí. Náhle mu po vrásčité tváři stekla slza. Pomalu se zvedl z houpacího křesla a odešel do svého pokoje. Z posledních sil si stoupl na svou postel, aby dosáhl na nejvyšší poličku. Stála na ní ta obrovská asfaltová koule. Dědečkova ruka kopírovala její tvar. Vzpomínal, jaké krásné měl dětství, a rozplakal se při tom. Po chvíli si lehl do postele a pomalu, poklidně usnul.

*Filip Kadlec, kvinta
(čestné uznání v literární soutěži Jihočeská žabka)*

Jak jsem málem ...

Do pokoje probleskují první jarní paprsky a my se s Márinkou sluníme u okna. Je po poledni, každý buď vyběhl ven, nebo spí, nikdo nás nepotřebuje, a tak jen tak klábosíme. Protože nám pozvolna docházejí všední témata, říká mi po chvíli: „Anno, víš, že o tobě vlastně nic nevím? O životě, o tom, jak jsi se tady octla, kde ses tady vzala...“ „Máš pravdu. A vážně bys to chtěla slyšet?“ odvětim a nečekajíc na odpověď dávám se do vyprávění.

„To už je dávno... Když jsem se jim dostala pod ruku, svázali mě a nechali mě ležet na skladě. Už jsem začala ztrácet barvu. A pak si pro mě konečně přišel. Donesl mě na ruku až k sobě domů, koukal na mě se zalíbením, hladil mě. Vložil do mě celý svůj život, celou duši. Chlubil se mnou, kudy chodil. Jenže po pár letech umřel. Od té chvíli si mě téměř nikdo nevšiml. A tak jsem sešla. Připadlo mi, že patřím do muzea. Stará, ošuntělá, zohýbaná... Dopadlo to zle. Vyhodili mě. Skončila jsem na ulici se zlomeným hřbetem. Už jsem málem ztratila hlavu... Jednou šel kolem jeden, vypadal poměrně seriózně, podíval se na mě, ale ani si mě celou neprohlédl a prohlásil, že ze mne dýchá historie. Takový hrubián! Po té události jsem se úplně rozsypala. Už ze mě nic moc nezbylo. Jenže i méně je někdy více. Jednoho krásného dne se objevil ten náš. Kolem mne spousta mladých, v plném rozkvětu, krása pohledět. Ale on si vybral mě! Prý mám svoje kouzlo. A tak jsem svým málem převýšila všechnu velkolepost těch ostatních. Dostala jsem své místo tady, vedle tebe. A jsem spokojená. No a co ten tvůj Hynek, Mácha se jmenoval, vid’?“ Skončila jsem otázkou, jak je mým dobrým zvykem.

„Ále, ani se neptej. Zavřeli ho. Sice snad ne kvůli mně... Přesto mě to trápí. Mám strach, aby to nedopadlo ještě hůř. Jednou to odskáču i já. Možná my všichni.“ „Hm, všimla jsem si, že s tebou něco je. Ty máš však přece i své dobré stránky, což nemůže nikdo přehlédnout,“ uklidňuji ji. „Ticho! Slyšíš? Někdo jde!“ zašeptala. „Zase si to nedopovíme.“ „Co bys nechtěla, to je úděl knih. Měj se krásně, Anno Karenino.“ „Ty též, Márinko, ty též.“

Kdosi mě bere do rukou. Čísí hebké prsty mě laskají, otvírají a já ztrácím, tentokrát již ne málem, ale definitivně, svoji poslední hlavu. Skončila na zemi, pošlapána kritikem.

Hana Gabrielová, 2. C
(2. místo v krajském kole OČJ)

Světová známá banda lupičů v Strakonících

(Soudnička)

Strakonice/ Včera v odpoledních hodinách oznámil ředitel Okresního ředitelství Policie ČR v Strakonících na mimořádné tiskové konferenci šokující zprávu: Ve městě řádí

organizovaná skupina zlodějů krásy, paměti a inteligence zvaná Věk, známější ovšem pod názvem Stáří. „K odhalení, že se jedná právě o skupinu Věk, nám výrazně dopomohla výpověď paní *cenzurováno*, učitelky *cenzurováno* v Strakonících,“ uvedla policejní mluvčí Jana Nováková, a dodala: „Ta se k nám na služebnu dostavila s tím, že ji o krásu a šarm připravil právě Věk.“

Cílová věková skupina pro zločince se pohybuje v rozmezí 45 a více let. Tato banda má po celém světě na svědomí několik stovek milionů obětí, konkrétní čísla se však nedají přesně podchytit. Někteří z postižených se totiž za to, že se nechali oloupit, stydí, a proto svoji indispozici skrývají plastikami. Zvýšenou činnost skupiny Věk dokazují tedy i rapidně se zvyšující konta plastických chirurgů po celém světě, což policii vede k myšlence propojenosti obou skupin. „Toto se nám však nepodařilo potvrdit,“ řekl ředitel OŘPČR.

Scénář loupeže na strakonickém *cenzurováno* byl stejný jako ve všech zmapovaných případech. „Byla jsem holka jako lusk, kluci po mně „jeli“, ale asi před třiceti lety jsem začala mít pocit, že mě někdo neustále sleduje. Pozornost jsem tomu nevěnovala, tedy až doted’. Koupila jsem si totiž nové zrcadlo, v tom starém již nebylo nic vidět. Jenže když jsem se do něho podívala, zjistila jsem, že mě oloupili nejen o krásu, ale i o můj šarm,“ řekla v rozhovoru pro náš deník uplakaná *cenzurováno*. Její okolí však změnu pozorovalo již dříve: „Nechtěli jsme ji ranit,“ uvedli jako důvod, proč to neohlásili, *cenzurováno*.

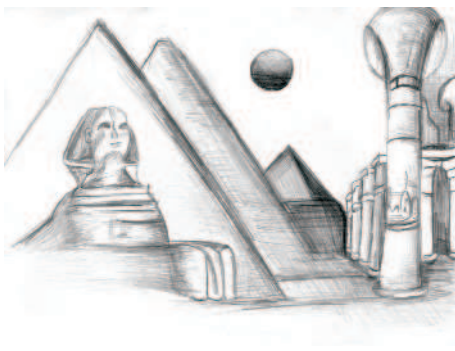
Podle Policie ČR jde o mimořádně lstivé pachatele, kteří musí být dozajista velmi dobře organizováni, o čemž svědčí i fakt, že ani tajná spolupráce Interpolu, CIA a KGB nenese žádné ovoce a hlavní vedení organizace je stále na svobodě. „Jsou horší než Al-Kaidá, potýkáme se s nimi již od vzniku naší organizace, ale za tu dobu jsme se k nim ani o píd’ nepřiblížili,“ uvedl *cenzurováno*, zvláštní tajný agent CIA, který vede českou pobočku. Kvůli utajení pracuje jako ředitel *cenzurováno* v Strakonících.

Richard Baloun, 3. A

Ve stínu pyramid a kouří vodních dýmek (Reportáž)

„Mohu nabídnout?“ Letadlem prochází letuška s tákem plným bonbónů. Jdeme na přistání. Nad hlavou mi bliká kontrolka: Připoutejte se prosím! Letadlo je nepřirozeně nakloněné. Jeden tvrdý náraz; dva měkčí. Potlesk! Konečně! Po čtyřech hodinách letu jsme dosedli na africký kontinent. Nacházíme se konkrétně v Egyptě. Už v letištní hale vidíme znaky moderního turistického Egypta. Zmatek. Jeden snědý muž překřikuje druhého, druhý třetího, pátý dvacátého. No prostě se všichni překřikují navzájem. Pokud si myslíte, že u zavazadlového pásu označeného vašim číslem letu najdete i svá zavazadla, jste na omylu. Vaše zavazadlo totiž krouží o pět zavazadlových pásů dál. Máte zavazadla? Výborně, můžeme opustit letištní halu. Na parkovišti před letištěm se tyčí celá alej moderních autobusů. Už k nám spěchá další snědý muž. „Hotel?“ Nastrkují ušmudlaný papírek s názvem svého hotelu, protože vyslovit tento jazykolam by vyžadovalo delší trénink. Snědý mužik ukazuje na jeden z autobusů, který nás o pár minut později vypraví před hotelem. Každý hotel je jako stát ve státě. U vchodu kontrola jako na celnici, procházím detektorem kovů. Jakmile však překročíte hranice, jste obětovaní hotelovým personálem.

Je večer, chci nasát místní atmosféru, a proto vyrážím do ulic. Procházím kolem kavárny, kde se v proutěných křeslech rozvalují místní šejci. Téměř každý vypadá, jako by byl připojen k starodávnému dýchacímu přístroji. Ti, kteří vyňali svou hadičku z úst, nechávají bledý nasládlý kouř líně povalovat na jazyku, než mu dovolí definitivně opustit

dýchací soustavu. Jako modrookou blondýnu se mě snaží nejeden domorodec pozvat na čaj nebo vlákat do svého obchůdku. Všude je hrozný hluk. Je deset večer a Egypt se probouzí. Ze všech stran se line vůně ibiškového čaje a tabáku.

Z místní tržnice se neustále ozývá: „Discaunt, discaunt!“ Právě se stávám divákem i hráčem národního sportu: smlouvání. Každý obchodník jde do zápasu s vervou a nasazením. V tomto sportu více než v jiném platí heslo: Není důležité vyhrát, ale zúčastnit se! Pokud totiž chcete nakoupit za první, viditelně přemrštěnou cenu, obchodníka to vyloženě uráží. A jaká cena je vlastně odpovídající? Jestliže vám obchodník nabídne pomalovaný papyrus za sto čtyřicet egyptských liber, není nemožné získat ho i za čtrnáct. Takže platí nepsané pravidlo: Z původní ceny škrtněte poslední nulu.

Každý by si měl rozhodně vyzkoušet dopravit se z místa A do místa B. V Egyptě je to totiž neuvěřitelné dobrodružství. Existuje hned několik možností: luxusní turistický taxík, jaký známe z Evropy, ale za nekřesťanské ceny, nebo místní taxík = bílá dodávka, nebo místní MHD = bílá dodávka. Jak rozpoznat taxík od MHD? Těžko. Pokud jede v bílé dodávce jeden upravený muž, je to taxík. Pokud jede v bílé dodávce pro devět lidí dvanáct neupravených mužů, je to MHD. Pokud se vám podaří zastavit prázdnou bílou dodávku, je to automaticky taxík včetně taxikářského ceníku. A co se samotného řízení týče, v Egyptě platí dvě základní pravidla. První: Přednost má automobil jedoucí rychleji. Druhé: Čára není zeď.

Jestliže chcete, stejně jako já, poznat starou egyptskou kulturu, můžete se se mnou vydat na výlet. Cíl: karnacký chrám. Zleva i zprava útočí armády turistů, vyzbrojených digitálními fotoaparáty, a ve stinných částech chrámu se krčí místní žebráci, kteří natahují ruce a opakují jediné slovo: bakšiš.

Cestou zpět projíždíme místní vesnicí. Z moderního klimatizovaného autobusu zjišťuji, že ne každý Egyptan potřebuje k životu mercedes - některým stačí i starý osel připomínající reklamu na anorexii - a že ne každý se prochází v adidaskách - někteří vyrazí ze svých hlinou oplácaných příbytků i naboso. Takový je Egypt mimo letoviska. Chudý, hladový a zaprášený.

Sedím na palubě letadla. Kdesi pod námi se v útrobách letadla mezi oblečením mačkají desítky vodních dýmek, sošky scarabeů a stočené svítky papyrusů vyobrazujících egyptské božstvo. Každý se snažil ukořistit nějakou památku. Na tuto exotickou zemi, plnou protikladů.

Eva Vondrášková, 3. A

Můj počítač

Jako by to bylo včera. Dodnes si přesně pamatuji, když jsem ho poprvé viděla. Toužila jsem po něm. Chtěla jsem ho mít. Až se nakonec 24. 12 2000 objevil v naší pracovně. Monitor měl velký a jeho paměť byla na tu dobu více než dostačující. Byl příslušníkem rodu Windows 98 a dokonce vlastnil internetové připojení. To se mu ve stáří stalo osudným.

Byl to můj nenahraditelný přítel a pomocník. Trávili jsme spolu nekonečné hodiny vyhledáváním referátů, psaním slohů a vytvářením minimalistických taháků. Stárlí jsme společně. Můj drahý přítel bohužel stárl mnohem rychleji.

V době, kdy jsem začínala chodit na gymnázium, byl už můj počítač v zasloužilém důchodovém věku. Zhoršil se mu zrak, což se projevilo značně rozmazaným, ba až nečitelným tiskem. Koncem roku 2005 pak obdržel neomezené připojení. Na staré šroubky jsem ho vystavovala nekonečnému příjmu dat, a i přestože jsem ho obdařila antivirovým programem, byl neustále v ohrožení novými, nebezpečnými viry. Toto neuvážené jednání způsobilo, že díky své obezitě a závažným virovým onemocněním přišel o svou identitu. Snažila jsem se tento nepříjemný zážitek nějak odčinit. Za statečnost ode mne obdržel identitu novou, lepší, Windows 2000. Na nějaký čas omládl. Byl jako dřív! Tiskl, připojoval se k internetu... Pak ale přišla morová rána zvaná ICQ! Začal si stěžovat, protestovat. Bez optání se vypnul nebo trucoval a nechtěl se připojit. Na výraz nesouhlasu na mne poblikával monitorem. Nakonec i myš, kterou jsem celá léta přikrmovala různými drobky a zbytky jídel, přešla na stranu revoluce a radikálního hnutí. Na to ovšem doplatila a při jednom z bojů, kdy kladla příliš velký odpor, utrpěla tak závažné zranění, neslučitelné se životem, že doklikala navždy. Tato událost mým přítelem natolik zamávala, že i on po pár týdnech blikl svým monitorem naposledy.

4. 3. 2008 zemřel můj přítel na následek opakovaných virových onemocnění, se zármutkem na disku a s pokročilým stádiem Alzheimerovy choroby.

Na závěr bych chtěla jen říci: „Byl jsi opravdový přítel. Ukázal jsi mi celý svět. Byla jsem díky tobě mnohem lepší a chytřejší, ale i přesto jsem Tobě nikdy nesahala ani po disketovou jednotku. Taková jsi byl kapacita!“

Eva Vondrášková, 3. A

Sad clown?
Origin isn't known:
Rose withered in vain?
Romance long ago?
Only one for love?
Worrying about what's lost?

Zdeňka Hrdličková, 4. B

PLEASURE
(free verse)

Frangrance of lilac on a rainy day
Whispering of the sea
Tiny bead in your hand
Sophisticated night while drinking tea
Dancing in the moonlight
Touch of the sun
Forever feel the taste of freedom
Having your mate's arm around you
Gentle kiss on the forehead
I love these small pleasant things
You never feel sad...

Zdeňka Hrdličková, 4. B

B. Hrabal: „... a neuvěřitelné se stalo skutkem.“

(Vpravování)

Atletická postava, oči jako pomněnky, světlé, do roztomilých prstýnků stočené vlasy, pěstěné ruce a nehty, voňavá košile, pod kterou se rýsují první svaly, energická chůze a okouzlující úsměv. Řekněte, které ženě by se takový muž nelíbil? Přesně tak vypadal Emil, který bydlel v hájovně u lesa. Přezdívalo se mu Lovec, ne snad proto, že by byl hajný nebo polesný a chodil do lesa střílet nebohou zvěř, čemuž by také mohla napovídat ta hájovna, ale kvůli jeho vztahu k ženám. Byl to vlastník firmy na výrobu jízdních kol, mohlo mu být něco kolem pětaticeti a vášnivě rád chodil do různých občerstvovacích zařízení u nás ve vesnici a v blízkém okolí. Z každého takového „výletu“ se vrátil s nějakou krasavicí, která ale vždycky druhý den ráno s pláčem odjela a nikdo ji tady už nikdy neviděl. Takhle to šlo víkend co víkend, sobotu co sobotu. Všechny ty krásné ženské si asi myslely, že se za Emila provdají a stanou se královnami v jeho honosném sídle, kde budou oprašovat zděděné paroží, zatápět v dobové peci, vařit k obědu bramboračku a srnčí na smetaně a užívat si života po Emilově boku. Ale náš Lovec byl proslulý tím, že chtěl do smrti zůstat starým mládencem. Vždycky nám říkával, když jsme se ho ptali, kterou tu slečnu si vybere: „Kamarádi, na to já nejsem. Na nějakéj rodnínej život. Aby mi nějaká cuchtá pořád říkala: Vyměň si ponožky, ustel postele, dojdí nakoupit. Na to já nemám nervy. Já mám rád svůj klid a neholdám na tom nic měnit.“ Jednou se k nám do vsi přistěhovala Kateřina. Bylo jí něco málo přes třicet. Nebyla ošklivá, měla jen pár kilo navíc, ale to jí na kráse neubíralo, spíš naopak. Nastoupila do Emilovy firmy, kde natírala rámy kol. Zdálo se, že o Emila nejvíce má zájem. Když se náhodou potkali, jen se formálně pozdravili. Bylo to zvláštní, protože každá jiná žena v Emilově přítomnosti začala pokašlávat, hrozně rychle mrkat, špulit rty a všemožně dávat najevo, že jí Emil není lhostejný. Ale tahle Káča ne. Ta byla studená jak psí čumák. A Emil? Kateřina určitě jeho typ nebyla. Měl rád krásné, štíhlé, dlouhovlasé ženy a to ona nebyla.

Na začátku května u nás byla pouť. Všichni, mladí i staří, šli v sobotu večer na pouťovou zábavu. Samozřejmě tu nechyběl ani Lovec. Seděl s námi u stolu štamgastů a oslavoval narození prvního syna našeho souseda. Nebyla tu žádná nová „oběť“, na kterou by se mohl zaměřit, a tak se zcela oddal oslavování. Začínal být hodně „v náladě“, a když okolo desáté hodiny vešla do sálu Kateřina, začal na ni pokřikovat: „Kač, kač, kačena vbatolila se sem k nám. Nechceš si přisédnout? Teda jestli se taková kulička jako ty mezi nás ještě vejde.“ Kateřina mu nevěnovala jediný pohled a pokračovala přes sál ke stolu místního dámského osazenstva.

Hodiny padí. Emil pije stále víc, na jeho účtu přibývají čárky za vypité sklenice tak, že by si z nich mohl postavit nový plot. A čím je plot delší, tím jsou jeho řeči a poznámky nepřijemnější. „Ta Kačena, to je ale kus, chlapi. Ne kus, ale pořádná flákota! Podívejte se na ty kejty,“ směje se hrdelním smíchem. Kateřina ani nemrkne a vesele se dál baví s kamarádkami.

Jsou tři hodiny. Emil se rozhodne, že se vypraví domů, a hlasitě se loučí: „Tak to tu, škyt, pořádně, škyt, doslavte, škyt.“ Vrávoravě vykročí ke dveřím. Trvá hodnou chvíli, než najde kliku. Konečně. A je venku. Motá se po silnici. Troubí auto. Emil se leká. Žbluňk.

Místní „kačák“. „Pomo...“, polyká vodu. „Pom...“ Nemůže se nadechnout. „Pitomec,“ sykne kdosi ve tmě. Květované šaty se mihnou na silnici u rybníka a mizí pod hladinou. Silná ruka obejmě Emilovu širokou hrud' a pevně ji stiskne. „Lidské teplo? Aspoň tu nejsem sám,“ bleskne mu hlavou a nechává se vytáhnout z vody. „To šimrá. Ta vůně... Čerstvě pokosená tráva? Ano! Já jsem se neutopil?!“ Myšlenky se rojí jedna za druhou. Vystřízliví okamžitě. Otevírá oči: „Kačen...“ Slova se mu vzpříčí v ústech a vyjde jen okouzlené: „Katuška...“ Kateřina se nad ním sklání, šaty úplně zničené, účes zplihlý, jedna lodička jí chybí.

„Je tak roztomilá,“ napadne ho a nevzpomíná si, že by proti ní někdy něco měl. „Plácal jste se tam jak leklý vorvaň. Ani jsem vám nechtěla pomoci. Za ty řeči. Jenže pak už to nevypadalo jako večerní osvěžení v rybníčku při měsíčku, když jste zmizel pod vodou. Domů už trefíte doufám sám,“ oddechuje Kateřina. „Chtěl jsem se vám...“ Kašel zastaví proud jeho slov. Když se Emil znovu rozkuká, sedí na louce sám. Najednou okolo žaludku ucítí zvláštní mravenčení. Srdce mu splašeně buší. A on si uvědomuje, že za to nemůže alkohol, takový pocit nezná, to se mu ještě nestalo. Postaví se a zírá do tmy, kde pomalu mizí zvadlé květy a září jen jeden bílý střevíček. Na tváři se mu objeví zasněný úsměv. „Jako víla. Takovou jsem ještě nepoznal,“ šeptá si pro sebe.

Pouťová neděle. Pozdní odpoledne. Kateřina sklízí ze stolu talířky od zákusků a šálky od kávy. Najednou zazvoní zvonek. „Maminka. Určitě si tu zapomněla ten nový šátek,“ pomyslí si Kateřina. Běží do předsíně, ale tam vidí jen své věci, šáteček tu není. Otevře domovní dveře. Jako první spatří kytici rudých růží. Za nimi vykukuje Emilova světlá kštic a jeho modré oči se smějí. „Včera jsem vám nestačil poděkovat,“ natáhne levou ruku a na ní leží sametová krabička se dvěma prstýnkami. „Víte, chtěl jsem se vám omluvit... a taky vám chci něco říct. Velmi jste mě okouzila a asi jsem se do vás... Totiž. Já vás... No... Zkrátka jsem vás přišel požádat o ruku. Chtěla byste si mě vzít?“ vykoktá ze sebe Emil. Kateřina se na něj zadívá: „To víte, že ...“

*Pavla Opavová, oktava
(písemná maturitní práce z českého jazyka)*

Odvážnému štěstí přeje (Vypravování)

Hej kámo, vstávej, musíme sehnat něco k snídani. Celou noc jsem nic nejedl a už nejméně dvě hodiny nemůžu spát, protože mi šíleně kruží v břišku, jako by tam měl sjezd orchestr nebo co. Ty lenochu líněj... Pojď už! Ale co si dáme? Já bych měl chuť třeba na zelenivku, nebo kdybychom cestou třeba našli kousek chleba, vůbec bych se nezlobil. Asi se ptáte, kdo já to vlastně jsem. Dovolte mi, aby se představil. Jmenuje se - oficiálně, podle atlasu ryb - okoun skvrnitý, ale říkají mi Mart'as. Je mi pět let a pyšním se těmito mírami: třicet centimetrů délky a patnáct centimetrů výšky v kohoutku. K mým nejoblíbenějším zálibám patří především ženy. Kaprice, okounice, sumčice, štiky, línice... To je jedno - zkrátka ženy. Musím se přiznat, že patřím doma, v rybníce jménem Rožmberk, k nejoblíbenějším jedincům. A skromný zrovna také nejsem.

S kámou si to plujeme zrcadlově průzračnou vodou, vykukneme nad hladinu a nestačíme zírat. Okolo rybníka se začíná dít něco podivného. Hromadí se tu auta

různých velikostí, značek a barev. Od kabrioletů po tatrovky a traktory. Jako u supermarketu. Asi si říkáte: Co ten dělal u supermarketu? Přiznávám. Já tam nebyl, ale bratranec Pepa ano. Loni o Vánocích ho chytili a prodávali v kádích před...myslím, že Kaufland se ten obchod jmenoval. Jenže měl štěstí: okouna nikdo nechtěl, zájem byl pouze o kapry. A tak ho vrátili zpět k jeho rodině, našťastí.

Lidé vystupují z aut a vytváří štrůdl okolo břehu. Co se to děje? Kámo, kolikátého je?

Myslím, že 27. listopadu. Že mi to hned nenapadlo! Vždyť dnes se má konat ten výlov, nebo jak tomu lidé říkají. Slovo výlov nezní tak špatně, ale jak pro koho: Pro nás ryby je to den, kdy se rozhodne, kdo přežije, a kdo skončí ve vaně. Tam vám pak malé děti strkají prst do pusy a mají z toho strašnou legraci.

A ještě ke všemu vás dají do vody s chlórem - ten teda úplně nesnáším! Někdy nám milosrdně pustí čůrek vody, abychom z bublinek nachytali trochu kyslíku. Ale stejně to končí zabitím, vykucháním, rozřezáním, obalením, upečením, snědením - a dál už to radši popisovat nebudu...

Už jdou. Ptáte se kdo? No přece hlavní aktéři dnešního dne. Rybáři. Jako každý rok tradičně v zelenošedivých nepromokavých bundách, maskáčových kalhotách, a na nohou mají černé gumovky, dlouhé až po zadek, s jejich nezbytnou součástí a tou jsou teplé ponožky. A samozřejmě abych nezapomněl, zimní rukavice. Přece by se nás nedotýkali holýma rukama, když jim připadáme tak slizcí a odporní! Rozjásaný dav napjatě sleduje, co se bude dít. Rybáři připravují kádě s vodou, sítě, háky a tak dále. Naskáčí na loďky a hurá na nás. Jedou pomalu po okrajích rybníka a spouštějí ze zádě loďek sítě. Ježišmarjá, ne! Kam mám utéct? V rákosí vidím svou přítelkyni čápci Anežku. Jak rád bych byl teď na jejím místě.

Pomalu už dokončují kolečko kolem rybníka. To kolečko však stále zmenšují a zmenšují. Jsme na sebe namačkání, mrskáme se o sebe. Jeden přes druhého. Holky už chytá hysterie. Ne. Já nechci umřít! Vždyť jsem ještě mladá!! My silní, odvážní, nebojácní chlapi je uklidňujeme, ale ve skrytu duše jsme podělaní strachy. Mám okolo sebe stále méně místa. Doslova je to tu tělo na tělo. Že se nestydí! Jak nás mohou takhle trápit? Rybáři chňapají po naběráku, tahají jednoho po druhém na váhu a pak hop do kádě. To ne! Chytli i dědu!! Sumce Brěťu, největšího a nejsilnějšího pána našeho rybníka. Brěťo, nedej se! S velkými problémy ho dopravují na váhu a hlásí dvacet pět kilo. To je macek! Brěťa sebou zavrtí a tři chlapi s ním mají co dělat. Slyším: „Tati, já nevidím. Vezmi mě na záda. - Tak pojď. Jééé, ten je krásnej a velikej. A to ho teď zabijí? - Ne, Pavlíku, jen ho pečlivě zvaží a vrátí zpět do rybníka. Takoví velikáni se nezabíjejí.“ Tak vidíte to. Ne že bych mu to nepřál, ale to je spravedlivé? Lidé by měli zkusit vžít se do naší situace. Jak by jim bylo, kdyby jim někdo vyvraždil celou rodinu a nechal jim naživu jenom dědu? Asi nic moc.

Naše nálada se nezadržitelně snižuje. Už zbývá jen já, kámo, Aňa, Váša a Cimprlína.

Ne. Nech mě být! Nešahej na mě těma zablácenejma prackama!!

Nabírá nás všechny. Tohle je konec. Asi se už nedá nic dělat. Vtom na mě křikne Cimprlína: „Neblbni. Nevzdávej to. Až řeknu teď, všichni se začneme mrskat. Úplně nejvíc. Nesmíme to vzdát. Tak teď!“

Mrskáme se jak o život. Rybáře to zaskočí, zavravorá, uklouzne, spadne a pustí nás i s celým naběrákem do vody. Ale ne do sítěného kolečka, mimo, zpět do našeho domova! Mávne nad tím rukou. Nějakých pár ryb... To je fuk.

My v tom okamžiku byly ty nejšťastnější ryby na světě, ale zase i ty nejsmutnější, protože jsme během chvíle ztratili spoustu známých, přátel a příbuzných. Vůbec tomu nemůžu uvěřit, jsem naživu. No jo. Jak se říká: Odvážnému štěstí přeje. Ale za vše musím poděkovat Cimprlíně. Kdyby nebylo jí, tak nevím, nevím...

Ted' nám nezbyvá než čekat na jaro, kdy nám přivedou nové kamarády, ale hlavně kamarádky, s kterými založím novou rodinu. A vše bude jako dříve...

*Martina Prokopová, oktáva
(písemná maturitní práce z českého jazyka)*

Obsah

Několik vět úvodem....	2
Pedagogický sbor	4
Vedení předmětových komisí a další aktivity vyučujících	5
Přehled oborů vzdělávání	6
Přehled vyučovaných jazyků	8
Volitelné předměty	8
Nepovinné předměty	9
Zájmová činnost studentů	10
Hodnocení výsledků žáků devátých tříd a kvart víceletých gymnázií	11
Maturity ve školním roce 2007/2008	11
Výsledky maturitních zkoušek v roce 2008	11
Výsledky přijímacího řízení na vysoké školy a VOŠ	12
Úspěchy v soutěžích ve školním roce 2007/2008	13
Činnost Pěveckého sboru Gymnázia Strakonice v roce 2007	22
Třída: prima	24
Třída: sekunda	25
Třída: tercie	26
Třída: kvarta	27
Třída: kvinta	28
Třída: sexta	29
Třída: septima	30
Třída: oktáva	31
Třída: 1.A	32
Třída: 1.B	33
Třída: 1.C	34
Třída: 2.A	35
Třída: 2.B	36
Třída: 2.C	37
Třída: 3.A	38
Třída: 3.B	39
Třída: 3.C	40
Třída: 4.A	41
Třída: 4.B.	42
Třída: 4.C	43
Výsledky přijímacího řízení pro školní rok 2008/2009	44
Projekt „Zmizelí sousedé”	49
Projekt „Se studentskou kamerou za kulturou a přírodou Norska i Čech”	50
Kalendárium školního roku 2007/2008	53
Když slunce nezapadá... ..	59
Projekt ZMIZELÍ SOUSEDÉ	61
Historia magistra vitae	64
Itálie 2008: Festival Alta Pusteria a Pěvecký sbor Gymnázia Strakonice	66

Kdysi dávno žil byl...	68
Jak se stala sekunda hasiči	68
Pohled z okna	69
Akrostichy, téma "grammar school", kvarta	70
AN ENVIRONMENTAL POEM	71
Procházka v dešti	71
Mládí na silnici	72
Jak jsem málem ...	74
Světověznámá banda lupičů v Strakonicih	75
Ve stínu pyramid a kouři vodních dýmek	76
Můj počítač	77
B. Hrabal: „... a neuvěřitelné se stalo skutkem.“	79
Odvážnému štěstí přeje	80
Obsah	83

Gymnázium Strakonice

Redakční rada: Eleonora Krásová, Milena Pavlíková

Návrh obálky: © Miroslav Hlava, kvinta

Fotografie: © Jindřich Vaněček, Václav Kůla, Marcela Miková, Lenka Slavíková, Jana

Řezáčová

Ilustrace: © Veronika Smolíková, 2.C; Lucie Kozáková, 2.C

Typografie a sazba: Václav Kůla

80 černobílých a 4 barevné strany, 8 barevných a 22 černobílých fotografií, 6 obrázků

Uzávěrka: 18. 9. 2007

Vydalo: Gymnázium Strakonice

Náklad: 1000 výtisků

Tisk: CCB, s.r.o., vydavatelství časopisů:

IT CAD • IT Systems • Technika a trh • Golf • Brno Business